

SUPER ZNAK

 Módlmy się. Ojciec Niebiański, jesteśmy Tobie dziś wieczorem wdzięczni za to, że Ty jesteś dalej tym wielkim JA JESTEM, nie „Ja byłem” albo „będę”. Ty jesteś naszym Bogiem w czasie teraźniejszym. I Ty jesteś ten sam wczoraj, dzisiaj i na wieki, tym niezmiennym Bogiem. Dziękujemy Ci za to, że mamy przywilej to wiedzieć, zostało nam to objawione przez Ducha Świętego. I On zapieczętował nas do Bożego Królestwa, razem z Nim, poprzez Znak, który On nam zostawił. My jesteśmy za To tak wdzięczni. Błogosław nas dzisiaj wieczora, kiedy czekamy na Ciebie. Modlimy się w Imieniu Jezusa. Amen.

Możecie usiąść.

² Muszę po prostu przełożyć kilka z tych chusteczek tam, na tę stronę, po prostu. . . Jak Pan pozwoli, przez pozostałe wieczory, będziemy się modlić za chorych. Taki mamy zamiar. Jednakże, ja powiedziałem Billowi, że dzisiaj był trochę późno i on nie zdążył rozdać kart modlitwy, lecz mimo to, my pomyśleliśmy, że może moglibyśmy to zrobić w czasie, kiedy będę robił wezwanie do ołtarza, czy coś takiego, my byśmy to mogli zrobić.

³ Teraz, wszyscy czują się dobrze? [Zgromadzenie mówi: „Amen” –wyd.] To fajnie. Ja się naprawdę cieszę, że to słyszę.

⁴ Więc ja myślę, że to zostało ogłoszone, iż śniadanie Mężów Biznesu jest rano. Myślę, że oni, to jest, oni podali czas i tak dalej. Teraz, bądźmy przygotowani na wszystko, co Pan chce żebyśmy zrobili. Zdajemy sobie sprawę z tego, że to jest wieczór, w którym wszystko może się wydarzyć, więc chcemy być na to przygotowani i szybko przejdziemy do Przesłania. Więc jutro mamy naprawdę pracowity dzień.

⁵ I w niedzielę, w niedzielę rano, myślę że ja mam tu przemawiać po szkółce niedzielnej, w niedzielę rano; i w niedzielę wieczorem. Więc jesteście zaproszeni na te wszystkie zgromadzenia. Jeżeli, oczywiście, jeżeli macie miejsce gdzie jesteście potrzebni, gdzie powinniście być, więc, nie chcielibyśmy żebyście to opuścili.

⁶ Ja mam mieć kiedyś ślub, albo jutro albo następnego dnia. W niedzielę rano, tak, ja mam udzielić ślubu parze z mojej świątyni. Więc my oczekujemy, że zobaczymy również to.

⁷ I teraz, módlcie się za nas, gdy my usiłujemy przeczytać coś z Bożego Słowa, właśnie teraz, i przejdziemy szybko prosto do Przesłania. Oni chcieli, żebym ja przyszedł wcześniej z powodu stojącego tłumu. A więc przeczytamy z Izajasza, 7-my rozdział. Chciałbym przeczytać zaczynając od 10-go wiersza.

Ponadto PAN przemówił do Achaza, mówiąc,

Poproś o znak od PANA, twojego Boga; poproś o to, albo w głębinach, albo u góry, na wysokości.

I Achaz rzekł: Nie poproszę, ani nie będę kusił PANA.

I rzekł: Słuchajcie, wy. . . O, domu Dawida; To jest mała rzecz, że męczycie ludzi, lecz czy będziecie również męczyć mego Boga?

Dlatego PAN osobiście da wam znak; Oto panna pocznie i urodzi syna, i oni dadzą mu imię Emanuel.

⁸ Gdybym miał nadać temu jakiś temat, dzisiaj wieczorem, na który miałbym przemawiać przez kilka chwil, na podstawie kilku notatek, które sobie tu zapisałem dziś po południu, ja chciałbym przemawiać o . . . wybrać temat *Super Znak*.

⁹ Wiecie, to jest super dzień, wszystko jest super. I my widzimy, że rozwidlona błyskawica na niebie podczas pochmurnej nocy z pewnością pokazuje nam, że może być światło w ciemności. Jesteśmy tego świadomi.

¹⁰ Bóg znał koniec przed początkiem, dlatego mógł wszystko zaplanować, żeby to współdziałało dokładnie dla Jego chwały. I to nam daje odwagę, gdy wiemy, że nie ważne co przychodzi czy odchodzi, Bóg to wszystko robi, ten zegar bije dokładnie na czas.

¹¹ Czasem my się martwimy, denerwujemy. My się śpieszymy. Myślimy: „Och, my musimy zrobić *to*, albo zrobić *tamto*”.

¹² Lecz, pamiętajcie, Boży zegar będzie dokładnie na czas. Wszystkie te rzeczy muszą być w taki sposób. To wszystko musi być zrobione zgodnie z Jego wielką wiedzą, z Jego uprzednią wiedzą, ponieważ dzięki uprzedniej wiedzy On mógł predestynować; nie poprzez Jego pragnienie, lecz dzięki Jego wiedzy. Bóg nie predestynuje poprzez Swoje pragnienie. On nie chce żeby ktokolwiek zginął, lecz na podstawie Swojej uprzedniej wiedzy On wiedział kto to przyjmie a kto nie. Dlatego On może sprawić żeby wszystko działało zgodnie z Jego wielkim zegarem, który bije, bo On mógł przepowiedzieć koniec przed początkiem. I dlatego On wiedział, że my będziemy żyli w tym dniu. On wiedział, że to będzie nasz dzień. On miał plany na ten dzień. On miał plany na każdy dzień. I ani jeden z Jego planów nigdy nie zawiódł. On jest zawsze na czas.

¹³ I to jest to, co my nazywamy super wiekiem. Wszystko, co ostatnio widzicie, musi być „super,” albo nie przejdzie, jeśli nie macie czegoś super, ponieważ to jest super wiek. Oni mieli swój wiek, mieli, teraz mają super wiek, wszystko co widzimy.

¹⁴ Nie możesz już więcej iść do sklepiku na rogu i zobaczyć tam wielkiego kawałka sera, który leży, tak jak to zwykle było. I-i tak jak to zwykle było, te stare sklepiki na rogach, nawet jeżeli to jedzenie było tak samo dobre, każdy chce przychodzić do klasycznego, klimatyzowanego marketu, zwanego supermarketem. Oni tam muszą pójść, nawet jeśli

zapłają więcej za jedzenie. Oni muszą iść do supermarketu. Tak jest. Ponieważ to jest super. Widzicie? Każdy chce coś super.

¹⁵ I, dzisiaj, nie możesz dostać zwykłego samochodu. Ten stary model T zostałby teraz wyprzedzony tam, na ulicy. Oni mają super samochód. Ford musi je produkować super. Chevy musi je produkować super. Cała reszta, jeśli chcą dalej pozostać w tym wyścigu, muszą je produkować super. Wszystko jest super, super, super.

¹⁶ Po jakimś czasie wchodzimy do wieku lotniczego. Więc oni mieli samolot napędzany. Potem, po pierwsze, wiecie, oni wyszli z odrzutowcem. A teraz oni mają superdżeta. Widzicie, to musi być super. Jeśli tak nie jest, to nie jest—to nie jest na czasie. Wszystko w tym wieku musi być super.

¹⁷ Zawsze mieliśmy te stare drogi, którymi podróżowaliśmy, teraz macie autostrady. To musi być cztery albo pięć pasów biegnących w jednym kierunku i cztery czy pięć pasów biegnących w drugą stronę, żeby nikt na ciebie nie najechał. Widzicie? Wy to musicie mieć, ponieważ to jest super wiek, super czas. Wszystko jest super.

¹⁸ My nawet uważamy, że mamy super ludzi, albo niektórzy ludzie uważają, że są super i tak czy owak oni próbują w taki sposób postępować. Super rasa, jedna rasa, która chce panować nad inną.

¹⁹ Super kościoły, super denominacje, wszystko sprowadza się do super. „Jeśli to nie jest super, cóż, coś jest nie tak”.

²⁰ Myślę, że nawet kobiety dostają super sukienki, nowoczesny wiek. Te staromodne buty, one miały w sobie trochę skóry, kupiłeś je mniej więcej po trzy dolary za parę, najlepszy rodzaj, miały w sobie więcej skóry niż dzisiaj mają dwanaście par, za które płacisz dwadzieścia pięć dolarów. Ale to musi być super typ, wiecie, pięty w *ten* sposób i nie ma tam żadnych palców, ale to jest super. Widzicie, to jest ta rzecz. Musisz być prawie super wykrzywiona żeby w nich chodzić, widzicie. Tak jest. Moim zdaniem to wszystko oszalało, widzicie. Lecz to jest—to jest super wiek. To jest super czas.

²¹ Wszystkie te znaki są-są plamami duchowej ciemności. Wszystkie te rzeczy, które widzimy, że się dzieją jako super, super, super, gdybyśmy tylko wiedzieli! My się śpieszymy, my się musimy tam dostać, lecz co my robimy kiedy się tam dostaniemy? Zwykle wybieraliśmy się, chodziliśmy z pracy do domu, dzieci zwykle musiały chodzić do szkoły, a teraz mają autobus, który przyjedzie pod drzwi, zabierze je i eskortuje je do szkoły, i ze szkoły, a potem płacą pół miliona dolarów za pokój aktywnego wypoczynku, żeby zapewnić im trochę ćwiczeń, inaczej umrą. Więc one to zwykle dostawały chodząc do szkoły. Super wiek! Więc, czy to nie jest tak? Nawet kościoły muszą mieć, oni nie mają tam za dużo wysiłku fizycznego, oni muszą mieć jakiś

pokój, gdzie oni wszyscy mogą się ruszać i skakać do góry i na dół. Zwykle Duch sprawiał, że to robili, lecz teraz oni to muszą mieć tam, na zewnątrz, coś w rodzaju super czasu. Widzicie, wszystko prowadzi do duchowej ciemności, to wielki dzień, w którym żyjemy.

²² Wiecie, Jego ludzie, Boży lud w Biblii, zawsze był ostrzegany przez Boga, żeby patrzyli na znaki czasu. Jezus, kiedy On był na ziemi, On powiedział do faryzeuszów, w Swoim dniu, powiedział: „Wy, ślepi faryzeusze”. Powiedział: „Wychodźcie wieczorem na zewnątrz, patrzycie i widzicie, że niebo jest klarowne i czerwone”, powiedział, „Jutro, mówicie, 'to będzie klarowny dzień.'” I On rzekł: „Potem wy wychodźcie, a one są nisko, wyglądają złowrogo, wtedy: 'Jutro będzie brzydka pogoda.’” On rzekł: „Możecie rozróżnić oblicze nieba, lecz nie możecie rozpoznać znaku czasu”. Powiedział: „Gdybyście znali Mnie, wiedzielibyście o moim dniu. Gdybyście znali Mojżesza,” powiedział, „znalibyście Mnie, ponieważ Mojżesz o Mnie pisał”.

²³ Innymi słowy, tak jak już mówiłem, oni wiedzieliby, że Pismo musi się wypełnić i w tamtym dniu się wypełniało, a oni o tym nie wiedzieli. Więc oni mieli swoje-swoje oczy tak wpatrzone w ich tradycje i te rzeczy, że nie byli w stanie zobaczyć właśnie tego Pisma, które się przed nimi odsłoniło.

²⁴ Ja bym do tego porównał ten wiek. Że nawet pomiędzy fajnymi ludźmi, im się tego nieraz nie uda zobaczyć. Oni po prostu odchodzą i szczerze, ja . . . To by mnie zniechęciło, gdybym nie wiedział, że Jezus powiedział co On z tym zrobił, że: „Żaden człowiek nie może przyjść, dopóki Mój Ojciec go nie przyciągnie, i wszyscy, których dał Mi Ojciec, przyjdą”. Tamci nigdy nie będą w stanie Tego zobaczyć. On powiedział: „Dobrze Izajasz powiedział o was, mówiąc: 'Macie oczy a nie widzicie, uszy a nie słyszycie.’” To jest żałosny widok, lecz oni byli w takim stanie.

²⁵ I teraz my widzimy, że mniej więcej ta sama rzecz jest dzisiaj, kiedy wiemy, że żyjemy w godzinie całkowitej ciemności, która ma przykryć ziemię i ludzi. I my widzimy, że wszystkie te nowoczesne osiągnięcia tego super wieku, i tak dalej, w którym my żyjemy, są tylko znakiem całkowitej ciemności w duchowym zakresie. Jesteśmy w laodycejskim wieku kościoła, gdzie oni są po prostu letni. Oni mogą chodzić do kościoła, i ludzie to robią, i-i wydaje się, że mają gorliwość, żeby chodzić do kościoła; lecz, żeby wiedzieć cokolwiek o Duchu, o czasie, w którym żyją, niektórzy z nich są tak ślepi jak tylko mogą być, odnośnie tych rzeczy. Nie ważne co Bóg by zrobił i jak bardzo byłoby to potwierdzone przez Jego Słowo, oni po prostu dalej nie mogą tego zobaczyć. Ja się po prostu zastanawiam, czy to nie jest tak, jak On powiedział: „My mamy oczy, ale my nie widzimy”. My powinniśmy się rozejrzeć dookoła i zobaczyć, że te wszystkie rzeczy, które się dzieją, są znakiem, że koniec jest

blisko, ponieważ to są rzeczy, które były zapowiedziane, że będą w tym czasie.

²⁶ Chciałbym żebyście zauważyli tę niezmienną ciągłość Bożego Słowa i Jego dzieł. Widzicie, On nigdy nie zmienia Swojego-Swojego programu. On nigdy nie zmienia Swoich dróg. Po prostu doskonale, to Pismo jest w doskonałej ciągłości. Wszystko, co Bóg robi, jest ciągłością tego, co On robił. Widzicie? I to, co On zrobił za pierwszym razem, to jest to, co On zrobi za drugim razem, w ten sam sposób.

²⁷ I żeby wam to tylko udowodnić, On stworzył na ziemi prawa. I On zawsze dawał Swojemu ludowi znak, zanim coś się wydarzyło. Więc On to zawsze robił. I On to będzie zawsze robił, ponieważ On jest niezmiennym Bogiem. „Ja jestem Bogiem,” powiedział, „Ja się nie zmieniam”. Sposób, w jaki On ustanawia Swoje program na początku, to jest ten sposób w każdym wieku. On tego nigdy nie zmienia.

²⁸ Kiedy On wprowadził tak ziemię w ruch, żeby się obracała w ciągu dwudziestu czterech godzin; my możemy wprowadzić zmiany czasu dla zaoszczędzenia światła dziennego i te wszystkie strefy czasowe, ale to nigdy nie zmienia obrotów ziemi. Ona dokonuje swojego pełnego obrotu co dwadzieścia cztery godziny, obraca się dookoła. Sezony nigdy się nie zmieniają, Bóg ma wiosnę, lato, zimę, dokładnie tak samo, jak było zawsze. Właśnie tak On to uczynił na początku i właśnie tak czyni za każdym razem. Ciągłość Jego praw, Jego Słowa i Jego dzieł, jakże to wszystko doskonale łączy się razem!

²⁹ Dlatego, gdybyśmy mogli zobaczyć co było, moglibyśmy wiedzieć co jest i co będzie. Możecie na tym oprzeć swoje myśli, ponieważ Pismo mówi: „On jest ten sam wczoraj, dzisiaj i na wieki”.

³⁰ My to zauważamy zanim przyjdzie wiosna. Poobserwujcie kilka Jego praw. „Kiedy widzicie, że drzewa wypuszczają swoje pąki,” On rzekł, „wy wiecie, że zbliża się lato”. Wiosna jest znakiem wprowadzającym nadchodzącego lata. To jest prawo. Zawsze się dzieje w taki sposób. Nie macie lata i potem, mniej więcej w czasie kiedy przychodzi zima, liście zaczynają wychodzić. Nie, liście macie wcześniej, ponieważ to jest wprowadzenie Jego praw natury, że wiosna nadchodzi. To nigdy nie zawodzi. Kiedy widzicie, że drzewa stają się delikatne w okolicach kory i te małe pączki zaczynają nabrzmiewać, wy wiecie, że to jest znak, iż wiosna już tu jest, nadchodzi.

³¹ Gdy zobaczycie w tym roku jesień, zanim jest mróz, czy cokolwiek, liście spadają z drzew, wy mówicie: „Cóż, jesień jest blisko”. Skąd wiecie? Ponieważ liście opadają. Natura się do tego przygotowuje. W każdym roku jest tak samo.

³² On również daje nam znak w zmianie pogody. Możesz wyjść na zewnątrz i obserwować, tak jak On powiedział: „Widzisz,

że niebo jest czerwone i nisko, jutro będzie brzydka pogoda”. I On tego nigdy nie zmienia. On zawsze nas ostrzega. Możesz wziąć, czujesz, że powietrze zaczyna być wilgotne, na długo przed burzą, i obserwujesz, że cała natura z tym współgra. To jest znak.

³³ Tak jak ja często mówiłem: „Gdyby nie było Biblii, ja wiedziałbym, że jest Bóg, wystarczy obserwować działanie natury”. To są Jego prawa, one wszystkie wspólnie trwają. Jego Słowo trwa w ciągłości; Ono nie może zawieść. Jego znaki trwają razem z czasem. Te znaki zgadzają się z Biblią. Te znaki są tam, na księżycu. Te znaki są tam, na niebie. Te znaki są tu, na ziemi. Te znaki są tu, w kościele. I możemy się dzisiaj rozejrzeć w kościele i zobaczyć znak, że On ma właśnie teraz przyjść.

³⁴ Na przykład, jak to działa na naturę. Ja byłem tam, w północnych lasach, gdzie polowałem, jeszcze zanim mieliśmy falę chłódów; te małe kaczki wylatują z Louisiany, lecą tam i budują swoje gniazda, i wysiadują swoje młode. Niech tylko pierwsza, mała, zimna bryza przyjdzie ze szczytu tego wzgórze, gdzie śnieg pokrywa wierzchołki gór i te małe kaczki podrywają się stamtąd, nigdy nie były poza tym stawem, i lecą dokładnie prosto z powrotem do Louisiany, jak tylko mogą. To jest natura, widzicie, prawa natury. One to robią każdego roku. I niech wtedy, wiecie, pierwsza rzecz, tam, na dole w Louisianie, żar gorącego słońca zaczyna się zlewać, tu, na dole, w Louisianie, patrzcie, jak one się zbierają razem, tłoczą się jeszcze raz i odlatują z powrotem, jeszcze raz, do tych gór.

³⁵ Patrzcie na te gęsi tutaj, w Teksasie, gdzie wiele z nich przylatuje. Widziałem czasy, kiedy musieliśmy zatrzymać samochód na ulicy. One się nikim nie przejmują. One myślą o odlocie. U nich jest właśnie przebudzenie. Wszystkie razem, nigdy nie słyszeliście takiego hałasu. To jest gorsze niż zielonoświątkowcy, kiedy oni się razem spotykają. Widzicie? Co to jest? To są prawa natury. Widzicie, one, każdego roku, one zbierają się razem, potem jest tłok i one odlatują. Kiedy te kaczki odlatują i gęsi opuszczają Teksas, lato jest w drodze. Tak jest.

³⁶ I kiedy one opuszczają północną Kolumbię Brytyjską, zima jest w drodze; słyszysz jak te gęsi przelatują, krzycząc tak, lecą na południe. Mogę ich słuchać i płakać, ponieważ widzę Boga, który ich prowadzi. Czym jest to, co prowadzi je przez bezdroże powietrza, skoro to są tylko nieme stworzenia? Czym jest to, co to sprawia? Kiedy tak słyszę jak one lecą, krzyczą, tam jest lider, który w jakiś sposób wybiera drogę; być może nigdy wcześniej nie leciał tą drogą do Louisiany, lecz on tam dotrze. Nie martwcie się. On ma w sobie coś, co mówi mu gdzie ma lecieć. On sobie po prostu leci. Prowadzi stado. Tam leci ich cały rój. Być może nigdy wcześniej ich tu nie było. Ale on bardzo dokładnie wie gdzie rośnie ryż na polach ryżowych, ponieważ on ma coś, co go prowadzi. To jest natura.

37 Potem jest wiosna, kiedy jest tutaj miło i ciepło po zimie, on znowu wróci dokładnie tą samą drogą. Dlaczego? Jego natura sama się wyraża. To są Boże prawa.

38 Jego znaki zawsze poprzedzają wydarzenia, tak samo jak w tym przypadku. Kiedy widzicie te wędrujące gęsi, widzicie pączki, które się rozwijają, widzicie spadające liście, widzicie, to jest harmonia ciągłości natury. Boże prawo natury posiada harmonię i On zapowiada wydarzenia. Zawsze tak było, to nigdy nie zawiodło i to nigdy nie zawiedzie.

39 Jeżeli my po prostu dostosujemy się do ciągłości Bożego Słowa, my również nie zawiedzimy. Jeżeli nie przyjmujemy nowoczesnego trendu tego dnia i-i nie próbujemy wtrącać do tego czegoś innego, ale po prostu dostosujemy się do tej ciągłości w tym wieku, zobaczcie co się stanie. Ktoregoś z tych dni my również pójdziemy prosto do domu. Zawsze tak się dzieje i to nigdy nie zawodzi.

40 Prorocy są głównym znakiem. Bożym głównym znakiem jest prorok. Więc ja będę o tym mówił przez kilka minut. Oni są Jego Słowem zmanifestowanym na ten wiek i właśnie dlatego prorok jest zawsze Bożym głównym znakiem. On nigdy nie posłał na ziemię sądu, jeżeli najpierw nie posłał proroka. Po prostu zobaczcie i sprawdźcie Pismo. Prorok jest głównym Bożym znakiem dla Jego ludu, że On tę osobę posłał, tę poszczególną osobę, jak Noego, jak Mojżesza, i-i Eliasza, i proroków. On ich posyła, żeby zmanifestowali Słowo dla tego wieku, by dać Swemu ludowi ostrzeżenie.

41 Tak samo jak On posyła falę chłódów na te kaczki, żeby przegonić je z północy na południe; ciągłość w naturze, ciągłość w Słowie, On zawsze niezawodnie to robi. Jeśli potrzebna jest zimna pogoda, żeby przegonić je na dół, następnego roku potrzebna jest zimna pogoda, żeby przegonić je na dół. Jeśli potrzebna jest ciepła pogoda, żeby przygonić je z powrotem, w następnym roku potrzebna jest ciepła pogoda, żeby przygonić je z powrotem.

42 I kiedy Bóg jest gotowy posłać sąd, zanim On posyła sąd, On posyła proroka i manifestuje Swoje Słowo, potwierdza Słowo dla tego wieku. On czynił to we wszystkich innych wiekach. On to obiecał zrobić w tym wieku. I On to zrobi w tym wieku, bez względu na to, co ludzie o tym mówią. On to uczyni tak czy inaczej, ponieważ On nie może złamać Swojej ciągłości. To jest sposób w jaki On to zaplanował, On zawsze czyni to w ten sam sposób. On niezawodnie robi to tak samo, jak robił to za pierwszym razem.

43 Tak jak Jan Chrzciciel, więc mieliśmy czterysta lat od Malachiasza do Jana, nie było żadnego znaku, proroka Starego Testamentu, mniej więcej taki długi okres (nie licząc czasu sędziów), który by był bez proroka. Co się działo, dlaczego oni

przez ten czas nie mieli proroka? Nie było Słowa wyznaczonego na ten czas. Oni musieli czekać na ten właściwy czas. Oni musieli czekać. Proroctwo w Malachiasza mówi, to było Malachiasza 3: „Oto posyłam Mojego posłańca przed Moim obliczem, on przygotowuje dla Mnie drogę,” Malachiasza 3:1. Więc to było proroctwo Malachiasza o przyjściu Pana Jezusa. Nic nie miało się wydarzyć do tego czasu, więc kościół się po prostu rozleniwił i poszedł swoją własną drogą, aż się przybliżył czas obietnicy.

⁴⁴ I kiedy czas obietnicy się przybliżył, Bóg, w ponadnaturalny sposób, sprowadził Jana na ziemię. On, oczywiście, był człowiekiem narodzonym z kobiety i my wiemy, że jego matka miała na imię „Elżbieta”, i jego ojciec miał na imię: „Zachariasz”. Oni byli dobrymi ludźmi. I jego ojciec był kapłanem. Było zwyczajem chłopców w tamtym dniu, żeby przejmować zawód po swoim ojcu, lecz nas uczono, że Jan, kiedy miał dziewięć lat, po śmierci swojego ojca, poszedł na pustynię i został sam, aż skończył trzydzieści lat.

⁴⁵ Widzicie, gdyby on poszedł za tym co miał jego ojciec, oni by mu tak namieszali, że by nie wiedział jak poznać Mesjasza, kiedy On przyjdzie. On by Go nigdy nie poznał. Lecz on pozostał na pustyni. Gdyby on poszedł do seminarium, zgodnie z tokiem myślenia jego ojca, to każdy jeden z nich by powiedział: „Więc, Janie, my rozumiemy, że ty będziesz tym, który rozpozna Mesjasza, gdy On przyjdzie. Więc, czy nie myślisz, że Brat *Taki a taki*, tutaj, dokładnie pasuje do tej sylwetki? A co z Kajfaszem, naszym najwyższym kapłanem, dzisiaj, czy nie uważasz, że on jest wspaniałym człowiekiem?” To wszystko w jego świętym umyśle, on by po prostu nie był w stanie sobie tego przemyśleć.

⁴⁶ On wyszedł tam, na pustynię, i czekał! Jego zadanie było za duże na edukację. Jego zadanie było za duże na teologię. On miał ogłosić Mesjasza. I on pozostał na pustyni.

⁴⁷ Zwróćcie uwagę na jego głoszenie. Jego głoszenie nie było etyką teologii tamtego dnia. Zauważyliście, że nie było. O czym on mówił? Siekiera przy drzewie, węże. Widzicie, to wszystko co on wiedział. On został wychowany na pustyni. To jest to, co on wiedział: węże i drzewa, i siekiery, i tak dalej. I to jest to, na czym jego przesłanie było oparte, natura. Gdy on powiedział: „Wy, plemię żmijowe, kto ostrzegł was, żeby uciekać przed gniewem, który ma nadejść? Nie myślcie, że macie Abrahama za waszego ojca, ponieważ Bóg jest gotowy z tych kamieni wzbudzić dzieci Abrahama. A także siekiera jest przyłożona do korzenia drzewa; i każde drzewo, które nie przynosi dobrego owocu, jest ścinane i wrzucane do ognia”. Powiedział: „Ja rzeczywiście chrzczę was wodą dla upamiętania. Ale jest Ktoś, kto przychodzi po mnie, nie jestem godzien nosić Jego butów, On ochrzci was Duchem Świętym i ogniem. Jego wiejadło jest w Jego ręku; starannie wyczyści Swoje klepisko i plewy spali w ogniu nieugaszonym, a pszenicę zbierze do spichlerza”. Amen.

48 Tam jest człowiek, prawdziwy prorok. On miał znak, na który on miał patrzeć. I kiedy on zobaczył Mesjasza, on był tak pewien, że On przychodził w jego dniu, on był tak przekonany. Och, gdyby Kościół mógł tylko zająć Swoją pewną pozycję, gdyby On tylko znał Swoje stanowisko w tej godzinie! Ponieważ zgodnie z Pismem on był tym, który miał przedstawić Mesjasza i on wiedział, że On musiał być na ziemi w dniach jego prorokowania. Dlatego On trzymał się blisko miejsca gdzie on głosił, do tego stopnia, że powiedział: „Oto stoi pomiędzy wami Ten, którego wy nie znacie, On jest pomiędzy wami właśnie teraz”. On o tym wiedział. On tam był. Ta godzina nadchodziła. On o tym wiedział.

49 Pewnego dnia spojrzął i z Nieba zstępowało . . . I on zobaczył jakieś–jakieś Światło, jak gołębicę, zstępującą z Nieba. I Ten, którego To oświetliło, on powiedział: „Skladam świadectwo, że ten jest Synem Bożym”. On To widział. „Ponieważ On na pustyni powiedział mi: ‘Na Kim zobaczysz Ducha, zstępującego i pozostającego, to jest Ten, który będzie chrzczył Duchem Świętym i Ogniem.’”

50 On był człowiekiem posłanym od Boga, wytrenowanym przez Boga, i pracował dla Boga, aż Bóg i on stali się . . . On był prorokiem i Słowo do niego przyszło, tak jak to powiedziałem w tej wodzie innego wieczora. On był Słowem na tą . . . Boga na czas proroctwa Malachiasza. Malachiasz powiedział, że będzie taka osoba i Jan pojawił się na scenie, prorok, żeby wypełnić Słowo Pana na tamten dzień. Więc to, on był znakiem dla Izraela, gdyby oni tylko rozpoznali ten znak.

51 Nawet uczniowie rzekli: „Dlaczego uczeni w piśmie mówią, że prorok musi, Eliasz musi najpierw przyjść?”

On rzekł: „On już przyszedł i wy go nie rozpoznaliście”.

52 Bóg robi to w taki prosty sposób, po prostu bierze to wybrane nasienie, a inni nigdy tego nie widzą. To jest prawda.

53 Ilu mądrych mężów było w Babilonie, studiowali astronomię, podczas gdy ci trzej mędrcy wiedzieli to, że kiedy w tym układzie słonecznym, kiedy te trzy gwiazdy ustawiły się w jednej linii, to był znak, że Mesjasz był na ziemi? Oni to wiedzieli. Oni w to wierzyli. I to właśnie oni zobaczyli te gwiazdy. Ci pozostali nie widzieli ich. One były we właściwej konstelacji, lecz oni widzieli je w taki sposób, w jaki Bóg im to zaprezentował.

54 Tak samo jest dzisiaj z Ewangelią. Ona może zostać zobaczona tylko w taki sposób, w jaki Bóg ci to zaprezentuje. I jeśli jest ci to prezentowane poza ciągłością Biblii, wtedy to nie Bóg ci to mówi. Amen. Nie możesz sprawić żeby Biblia kłamała. To jest nieomyślne Słowo Boże. I to musi się zgadzać z ciągłością Jego, z resztą Jego Słowa. Ono po prostu nie może mówić *tego* na jednym miejscu, a *tutaj* czegoś innego; i przerabiać *tego* na chybił trafił. On trafia w cel za każdym razem, Słowo trafia, więc wy

musicie to robić w ciągłości z resztą Słowa. Dlatego sposób Jego postępowania zawsze był w Słowie, by posłać proroka przed tym czasem, zanim On potwierdzi Swoje Słowo.

⁵⁵ Więc moglibyśmy mówić tutaj, tylko przez chwilę, czym jest *prorok*. Więc w terminologii angielskiej, zgodnie z terminologią angielską, to znaczy: „kaznodzieja”. Więc to jest angielski termin. Ale w terminologii hebrajskiej on nazywany jest: „widzącym”.

⁵⁶ A widzącym był ktoś, kto miał interpretację pisanego Słowa i on przewidywał rzeczy, które miały przyjść. I kiedy on mówił o rzeczach, które miały przyjść, i udowodnił że był widzącym, to wtedy on to wiedział. Oni wiedzieli, że on posiadał właściwą interpretację Pisma, ponieważ Bóg przez niego manifestował zapisane Pismo na ten dzień. Amen. Nie bądźcie leniwi. Obudźcie się! To była wyraźna identyfikacja, widzący, zapowiadający i przepowiadający. I jedynym sposobem w jaki oni wiedzieli, że on podawał właściwą interpretację Pisma było to, że to, co on powiedział, stało się. Wtedy oni wiedzieli, że on był powołany przez Boga, Bóg to powiedział. I oni wtedy wiedzieli, że tak było, to przychodziło znowu w ciągłości ze Słowem na ten dzień.

⁵⁷ Jezus powiedział: „Badajcie Pisma!” Kiedy oni wiedzieli, że On mógł rozpoznać myśli, które były w ich umysłach, i nazwali Go Belzebubem, On rzekł: „Badajcie Pisma, to właśnie One świadczą o Mnie”. Ciągłość Pisma dokładnie współgrająca ze znakiem czasu! On był Bożym znakiem czasu. On był manifestacją pisanego Słowa i mógł również przepowiedzieć co się stanie, i oni temu nie mogli zaprzeczyć. On był super znakiem na ten dzień. Pewnie, że był.

⁵⁸ Zwróćcie uwagę na ciągłość Jego niezmiennego Słowa, a także na Ducha Świętego. Jezus powiedział: „Kiedy Duch Święty na was zstąpi, On wam przypomni, albo objawi te rzeczy, które wam powiedziałem, a także pokaże wam rzeczy, które przyjdą”. Więc Biblia . . .

⁵⁹ Ludzie dzisiaj mówią: „Nie ma na świecie czegoś takiego jak prorok”.

⁶⁰ Więc dlaczego Paweł to ustanowił w kościele? „Najpierw byli apostołowie, prorocy, nauczyciele, pastorzy, i ewangeliści”. Pewnie, że byli.

⁶¹ Duch Święty jest Prorokiem. „Gdy On, Duch Święty, na was zstąpi, On wam objawi albo nauczy was, pokaże wam. Te wszystkie rzeczy, które ja wam powiedziałem, były dla was zagadką, wy teraz ich nie rozumiecie, ponieważ one nie są na teraz, dla waszego wieku. Lecz kiedy Duch Święty przyjdzie, On sprawi, że te rzeczy ożyją zgodnie z obietnicą. Nie tylko to, lecz On pokaże wam rzeczy, które przyjdą”.

⁶² Chwała! Ciągłość Bożego Słowa, Boża obietnica, Boży Duch. My żyjemy w tej godzinie, patrząc jak proroctwa tego wieku są odsłaniane, jak to się dzieje. Jaki to wielki czas, w którym my żyjemy! Duch Święty miał nam pokazać rzeczy, które miały przyjść.

⁶³ Człowiek zawsze próbował coś osiągnąć i uczynić sobie imię, robiąc z siebie super znak. Co sprawia, że jakiś człowiek usiłuje uczynić się kimś super, ponad kimś innym? Dlaczego on to robi? Ponieważ w nim, on jest natura. I poprzez naturę, on jest grzesznikiem, lecz rangą on jest upadłym Synem Bożym.

⁶⁴ Dlaczego on sobie urządza taki piękny dom, cały czas go ulepsza? Jest le- . . . Ptak wcale nie robi swojego domu inaczej. Świstak dalej mieszka w ziemi, tak samo jak tysiąc lat temu. Widzicie? Ptak dalej buduje gniazdo, tak jak to robił tysiąc lat temu. Widzicie? Ale człowiek się rozwija. Dlaczego? On jest . . . i on-i on jest upadłym synem Bożym. Jest w nim coś, co mu mówi, że istnieje piękniejszy pałac, i jest w nim coś, co próbuje to znaleźć. On tego szuka. Och, kiedy my dzisiaj patrzemy na niektóre z tych domów – jakie one będą po drugiej stronie? Kiedy upadła natura może zrobić coś takiego jak to, co to będzie?

⁶⁵ Lecz to jest to, co sprawia, że on to robi, jego natura w nim. Choć jest upadłym, sam próbuje coś zrobić. On to próbuje zrobić. Tak było od początku.

⁶⁶ Adam, on próbował zrobić super religię bez odkupienia. Oni to dalej próbują zrobić. Super religia, zrobić religię, tak żeby mógł żyć jak tylko chce, bez odkupienia i dalej mieć przykrycie. On to próbował zrobić na początku i on to dalej próbuje zrobić.

⁶⁷ Lecz Bożą ustanowioną drogą było odkupienie i to nigdy nie będzie działało inaczej. To musi wrócić z powrotem do odkupienia.

⁶⁸ Nimrod próbował wybudować super wieżę, religijną wieżę. Czy tam by był ktoś, kto by . . . Mała wieża, mogła mieć dziesięć metrów wysokości, ale on chciał zrobić coś super, coś większego, więc wybudował sobie wieżę. To było w jego dniu.

⁶⁹ Nebukadnesar chciał zbudować super miasto. On wziął wzór z Nieba, wiszące ogrody, rzeka Eufrat, koło tronu; tak jak Woda Życia, Rzeka Życia, płynąca obok Bożego Tronu. On próbował zrobić super miasto.

⁷⁰ Stany Zjednoczone, kilka lat temu, usiłowały zrobić super statek. Oni go zrobili, więc powiedzieli: „On nigdy nie zatoni. Jego się nie da zatopić”. Bóg ściągnął Titanica na dno morza. To pokazuje, że człowiek przez swoje osiągnięcia nigdy do niczego nie dojdzie. Wszystko co on ma w sobie jest prochem i wróci do prochu.

⁷¹ Rosja dzisiaj próbuje wykształcić super naukowca, który może zrobić kilka naukowych rzeczy, żeby pokonać świat.

⁷² Francuzi nie tak dawno myśleli, że mogą dalej mieć te kobiety, wino i świetny czas; więc zrobili sobie tak zwaną Linie Maginota, wszystkie ich karabiny były skierowane w kierunku Niemiec, ich głównego wroga. „Niech oni tylko tutaj przyjdą! My będziemy po prostu żyli tak jak chcemy. I my tam zrobimy dużą super linię, zrobimy ją z betonu, nastavimy nasze karabiny. Jeżeli oni kiedykolwiek przyjdą, my przyciśniemy guzik; one wszystkie zaczną strzelać i zmiotą ich powrotem do Niemiec”. Niemcy obeszl ich dookoła i zaszli od tyłu. Oni zapomnieli.

⁷³ Tak samo my zapomnieliśmy! Bóg Swoją mocną ręką pokazuje, że ten świat nie może się ostać. Lecz oni chcą super znaku.

⁷⁴ Oni sobie zrobili Linie Maginota i Niemcy obeszl to, i zaszli ich od tyłu, ponieważ oni zapomnieli. Więc oni mogli umieścić karabin na wieży, mogli go obrócić w drugą stronę i strzelać. Oni o tym zapomnieli.

⁷⁵ To jest to, o czym kościół dzisiaj zapomina. Oni mają super kościół. Oni mają super denominację. Oni mają super ubranych ludzi. Oni mają wszystko czego chcą i super usługujących z super edukacją. Lecz zapomnieliście, że Boże Słowo nie może zawieść. Ono musi przyjść w taki sposób jak Bóg powiedział, że przyjdzie. Tego się nie da obejść dookoła.

⁷⁶ Niemcy później poszli dalej. Oni pomyśleli, że to był dobry pomysł, więc oni to zrobili w taki sposób, żeby mogli obrócić swoje karabiny w drugą stronę. Więc oni wybudowali sobie linię, zwaną Linie Zygryda, ale amerykańskie bomby burzące zmiotły ich z powierzchni ziemi. Widzicie?

Oni próbują zrobić coś super, super, przez cały czas.

⁷⁷ Kościoły dzisiaj chcą swojej super denominacji. My tego próbowaliśmy przez długi czas, metodyści przejmują wszystko, baptyści przejmują wszystko. Potem zielonoświątkowcy dołączyli do wyścigu, oni przejmują wszystko. Katolicy próbują przejąć wszystko. Więc oni widzą, że jako mała rozproszona grupa, oni nie mogą tego zrobić. Lecz zebrać ich razem, jak zgodnie z Pismem to brzmi! „Zbierzmy się razem! Zbierzmy się razem, wtedy to zrobimy. Zepchniemy komunizm do oceanu”.

⁷⁸ Nie wiedzą, że Bóg wzbudził komunizm aby ich pokonać. To są wielkie słowa jak na kaznodzieję. Lecz mi się robi tak niedobrze, kiedy to słyszę: „Komunizm! Komunizm!” Rozpoznajecie znaki komunizmu. Lecz jeśli chodzi o godzinę, w której żyjecie, nic o tym nie wiecie. Czy nie wiecie, że Bóg obiecał to uczynić? On zaczął tak samo, wzbudził Nebukadnesara, żeby rozgromić Izraela, ponieważ oni nie chodzili Jego drogami. Biblia wyraźnie tego naucza i to jest godzina, w której to ma się stać.

79 Widzimy te wszystkie rzeczy w dniu, w którym żyjemy. One nie są niczym ukrytym, to jest coś, co Bóg objawił w Słowie, lecz ludzie są zbyt ślepi żeby to widzieć.

80 My dzisiaj myślimy: „Więc teraz, jeśli możemy się wszyscy zebrać razem, w jedności jest, albo w radzie: ‘gdzie wielu doradców, tam jest bezpieczeństwo.’”

81 To jest prawda, ale jakiego rodzaju tłumy wy się radzicie? Jak wy możecie iść razem? Jak możecie związać te denominacje razem? Niektórzy z nich są wierzący, niektórzy niewierzący, a niektórzy niby wierzący, jak wy możecie postawić ich razem i razem iść? „Jak może dwóch iść razem, jeśli się nie zgodzili?” to też jest napisane. Patrzcie tutaj, co oni robią, oni zbierają się w tłum.

82 Pewnego razu oni zrobili tę samą rzecz w Biblii, gdy Achab miał kłopoty i, albo Achab posłał po Jehoszafata, by przybył z-z Judei i-i zobaczył czy może wziąć swoje armie, i pomóc mu stoczyć tę bitwę. I Jehoszafat, wierzący, bez połączenia ze swoim Bogiem, poszedł tam i powiedział: „Tak”.

83 Powiedział: „Jest tam u góry kawałek ziemi, który należy do nas. To jest nasze. Bóg nam to dał. Prorok Jozue przydzielił nam tę ziemię, i teraz my widzimy, że ona należy do wroga. Wróg tam uprawia pszenicę, która powinna trafić do naszych brzuchów, do Hebrajczyków i teraz oni to tam przejęli, razem z wrogami”. Powiedział: „Pójdziemy tam? Pójdiesz ze mną?”

84 Więc teraz, Jehoszafat, nie myśląc dwa razy, powiedział: „Więc, pewnie. Moje rydwany są twoimi rydwanami. Moi jeźdźcy są twoimi jeźdźcami. Moi piesi są twoimi pieszymi. Jesteśmy braćmi. Zgódźmy się razem, wejdziemy w sojusz i pójdziemy tam”. Wtedy sobie przypomniał: „Powinniśmy najpierw zapytać Boga”. O, ludzie!

85 Zanim dołączysz się do tej rzeczy – lepiej zapytaj najpierw Boga. Lepiej się dowiedz, zanim włączysz swój kościół do takiego Babilonu jak ten. Ty będziesz musiał to zrobić, albo przyjmiecie znanie bestii. Lecz idź do przodu.

86 Oni powiedzieli, Achab powiedział: „Pewnie, powinienem był o tym pomyśleć”. Powiedział: „Ja ich mam tam czterystu w tym seminarium, hebrajskich proroków, najlepszych jacy są w kraju. Nigdzie nie ma lepszych. Pójdziemy po nich”.

87 I ci prorocy tam przyszli i oni wszyscy prorokowali. Pewnie, oni mieli dokładnie prawidłowy pomysł, oni tak myśleli. Oni powiedzieli: „Pewnie, to należy do Izraela. Jeżeli Bóg dał to Izraelowi, to należy do Izraela”.

88 Ale Bóg wam te rzeczy daje tylko pod pewnymi warunkami. Właśnie tak dzisiaj myślę o darach Ducha w Kościele. Tak wielu mówi, że to jest tam potrzebne. Lecz to tam przyjdzie tylko pod pewnymi warunkami.

⁸⁹ Pewien wybitny kaznodzieja powiedział do mnie nie tak dawno: „Przestaniesz czepiać się tych kobiet i mężczyzn odnośnie *tych, tamtych, czy innych* rzeczy?” Powiedział: „Oni by ciebie uważali za widzącego, albo proroka”. Powiedział: „Dlaczego nie uczysz ich jak przyjąć Ducha Świętego i wielkie dary?”

Ja powiedziałem: „Co oni by z nimi zrobili?”

⁹⁰ Powiedział: „Ty, ty powinieneś uczyć ich lepszych rzeczy, niż usiłować mówić im jak ścinać włosy i jakie ubrania nosić, i tak dalej, tym podobne. Ty tego nie powinieneś robić”.

⁹¹ Ja powiedziałem: „Jak ja nauczę ich algebry, skoro oni nawet nie słuchają ABC?” Widzicie? Jak ty to zamierzasz zrobić? Oni mają. . . Bóg daje te dary pod pewnymi warunkami.

⁹² I ta ziemia należała do Izraela, pod warunkiem, że oni pozostawali wierni Bogu. Ale patrzcie, jakiego odstępcę oni tam mieli za pastora, który właśnie pozwolił bałwochwalstwu, i temu wszystkiemu, wejść do środka. Lecz ci prorocy myśleli, że to należało do Boga, należało do Izraela, było darem dla Izraela, oni powinni to posiadać.

To jest ta sama rzecz, która ma miejsce dzisiaj.

⁹³ Lecz pamiętajcie, kiedy oni wszyscy prorokowali w zgodzie, i jeden z nich, ja myślę, Sedekiasz, uczynił sobie wielkie, żelazne rogi. On powiedział: „Weźmiecie je i wyprzecie Syryjczyków całkowicie z kraju za ich pomocą”.

⁹⁴ I to po prostu nie pasowało temu religijnemu, dobremu, duchowemu człowiekowi, Jehoszafatowi. On powiedział: „Więc, czy nie macie jeszcze jednego?”

⁹⁵ „Jeszcze jednego, kiedy mamy czterystu? Czterystu, jak jeden mąż, mówią: ‘Będziemy mieli Radę Kościołów. My-my to po prostu zrobimy.’” Widzicie, oni wszyscy byli w jedności. Powiedział: „Oni są, każdy jeden, w zgodności”. Powiedział: „Dlaczego w takim razie po prostu się nie ruszysz i nie pójdziesz tam razem ze mną?”

⁹⁶ On rzekł: „Czy nie ma jeszcze chociaż jednego, z którym byśmy się mogli na ten temat skonsultować, który ma kontakt z Bogiem?”

⁹⁷ Powiedział: „Tak, jest jeszcze jeden, lecz ja go z pewnością nienawidzę”. To jest to.

⁹⁸ „Och, niechże król tak nie mówi”, powiedział Jehoszafat. „Chodźmy, skonsultujmy się z nim i-i zobaczymy co z tego wyjdzie”.

⁹⁹ On rzekł: „Jest jeden, tak, ja go znam, syn Jimli,” powiedział „Micheasz. Ale,” powiedział, „ja go nienawidzę”. Powiedział: „On zawsze rzuca na mnie kłątwy. On zawsze mówi mi, że jestem w błędzie i-i czeka mnie piekło”. Powiedział: „Ja

nawet nienawidzę słuchać jak on głosi. Żaden z pozostałych usługujących nawet go nie zaprosi do ich kościołów”. Powiedział: „My już go dawno wykopaliśmy ze stowarzyszenia”. Powiedział: „Ja nawet nie wiem gdzie byś go mógł znaleźć”.

„Och,” powiedział, „niechże król tak nie mówi. Chodźmy po niego”.

¹⁰⁰ Więc wtedy jeden ze stowarzyszenia poszedł po niego. On powiedział: „Więc, Micheaszu, masz szansę dostać z powrotem swoją kartę członkowską, jeszcze raz, jeżeli powiesz to samo co oni mówią. Widzisz, jeżeli tylko to zrobisz, jeżeli zgodzisz się z nami, że my wszyscy powinniśmy dołączyć się do rady i wszyscy pójść razem, my po prostu. . . będziesz jednym z nas”.

¹⁰¹ Och, lecz Bóg zawsze ma kogoś, kto pozostanie wierny. On rzekł: „Jako żyje Pan Bóg, ja powiem tylko to, co On mi powie, żebym powiedział”. Amen.

¹⁰² To było dla Jehoszafata znakiem. Wy wiecie jak dalej idzie ta historia. I on powiedział: „Więc Bóg powiedział!” Mimo, że cztery w radzie było przeciwko niemu, on stał pomimo to. I to było znakiem dla Jehoszafata. I Jehoszafat by tam nie poszedł.

¹⁰³ Więc my widzimy jaki był tego wynik, ponieważ słowa tego człowieka były w dokładnej zgodności ze słowami proroka, który prorokował za dni Achaba: „Ponieważ on wziął tego sprawiedliwego Nabota i zabił go, i tak dalej, Bóg mu powiedział przez proroka Eliasza, że ‘Psy będą lizały twoją własną krew,’ tak jest, i co będzie miało miejsce, i jak one zjedzą Jezabel”. On prorokował. To było Słowo i Micheasz był tym, który mógł sprawić, że to się stało. Amen.

¹⁰⁴ On był proroczym znakiem tego dnia, gdyby oni go tylko posłuchali. To nigdy nie zawiodło. Bóg zawsze to posyła.

¹⁰⁵ Wszyscy chcą zawsze znaku. My mamy szukać znaków. Tak jest. Lecz religijne. . . Znaki zgodne z Pismem, nie religijne znaki; znaki Biblii.

¹⁰⁶ Każdy miał szukać znaku i oni wiedzieli, że to miał być super dzień, Bóg widział koniec od początku, więc On powiedział: „Dam im znak, super znak. Dam im Wieczny znak”. Amen. „Dam im taki, który nigdy nie zawiedzie i nigdy nie przeminie”. Amen. „Oni chcą znaku, więc Ja im zamierzam jeden dać, super znak”.

¹⁰⁷ On nie przyszedł z ogładą tego świata, w sposób, w jaki oni oczekiwali, że On przyjdzie. Lecz co On powiedział? „Panna pocznie”. Amen. To był znak. To był super znak. „Dziewica pocznie”. Amen. Super, super znak; nie naturalny znak, lecz super znak; dziewica pocznie, widzicie, ponadnaturalny znak. Ponadnaturalny! To był super znak, ponieważ dziewica nigdy wcześniej tego nie zrobiła, lecz: „Ona pocznie”.

¹⁰⁸ Co to miało być? „Jego Imię będzie Emanuel”. Jak to się stanie? „Bóg i człowiek staną się jednym”. To jest super znak.

¹⁰⁹ O, Boże, gdyby tylko świat mógł zobaczyć to, że Bóg i człowiek są jednym! Tym super znakiem był ten pierwszy Człowiek, do którego Bóg mógł wejść; wszystko czym Bóg był – On wlał to do Chrystusa. Wszystko, czym Chrystus był – On wlał to do Kościoła. Super znak, Bóg i człowiek, razem, to miał być super znak tego ostatniego dnia, gdy cała Biblia miała zostać wypełniona w tych ostatnich dniach.

¹¹⁰ Super znak: „Panna pocznie. I to poczęcie, gdy Ono się dokona, to będzie Bóg zmanifestowany w ciele,” super znak. Oni w to dalej nie wierzą, ale tak było, tak czy owak. To jest dalej super znak.

¹¹¹ Zauważcie, super znak! Oni dzisiaj mają supermena, oni mają bajki o supermenie, wszystkie te inne rodzaje super rzeczy. Lecz Kościół ma super znak, Bóg z powrotem w Kościele, zmanifestowany w ludzkim ciele. Bóg zjednoczony z człowiekiem, Jego pewny super znak!

¹¹² Zwróćcie uwagę na ten Wieczny znak, ten niezawodny znak, On nigdy nie zawiedzie. Człowiek i . . . Słowo i człowiek stają się jednym. Gdy Boże Słowo i człowiek stają się jednym, tak jak mówi 1-szy rozdział Św. Jana: „Na początku było Słowo a Słowo było u Boga i Bogiem było Słowo. A Słowo ciałem się stało i mieszkało między nami,” to jest super znak.

¹¹³ Och, jeżeli to był super znak na tamten dzień, gdy ten sam Duch, który był na Jezusie Chrystusie, przychodzi do Jego Kościoła, żeby zmanifestować pisane Słowo na dzisiaj, to jest dalej ten super znak.

¹¹⁴ Kościół może mieć znak Rady, oni wszyscy zbierają się razem żeby mieć sztuczny pokój na świecie i wszystko czym oni chcą być. Baptyści mogą powiedzieć: „My mamy milion więcej w '44”. Metodysci mogą się chwalić czym tylko chcą, jednościowcy, albo wyznawcy trójcy, kimkolwiek oni mogą być.

¹¹⁵ Lecz super znak dalej jest, Bóg zawsze pozostaje wiernym temu super znakowi: to jest Bóg w człowieku, manifestujący Swoje pisane Słowo. Jego Słowo: „Gdy On, Duch Święty, na was zstąpi, On te rzeczy objawi, pokaże je wam, i pokaże wam rzeczy, które mają przyjść”. Hebrajczyków 13:8, „Jezus Chrystus ten sam wczoraj, dzisiaj i na wieki”. Dokładnie.

¹¹⁶ Super Nasienie Abrahama, On był super Synem. Abraham miał jednego syna, on spłodził go w naturalnym ciele, to był Izaak. Potem on miał innego Syna i to był Syn przez wiarę, to był Jezus; On był Synem Abrahama, Synem Dawida, Synem Bożym. On to przewidział w wizji. Wiara w Jego obiecane Słowo pokazała w tym ostatnim . . . pokazać w tych ostatnich dniach, Abraham. My powinniśmy być Nasieniem Abrahama. Jeśli jesteśmy martwi w Chrystusie – jesteśmy Nasieniem Abrahama; i dziedzicami razem z Nim, zgodnie z obietnicą. Więc dlaczego Abrahamowi został dany ten super znak? Ponieważ to miało

przyprowadzić super znak w tym ostatnim dniu. To musi zostać pokazane.

¹¹⁷ Bóg pokazał Abrahamowi koniec już na początku, i co miało mieć miejsce; Bóg zmanifestowany w Człowieku, Jego super Syn wiary. Człowiek nie mógł tego Syna zniszczyć; oni mogli zniszczyć Izaaka, oni mogli zniszczyć Jakuba i tych następców po nich, ale ten super Syn nie mógł zostać zniszczony. Abraham, Nasienie Abrahama, ta wiara, że, nie naturalne nasienie, ale ta wiara, którą przyjął Abraham, nie na podstawie prawa obrzezania; ale przez wiarę w Słowo, super Syn wiary Abrahama, którym był Jezus Chrystus. Więc jego wszyscy pozostali synowie umarli, ale ten Syn nie mógł zostać zabity. On został zabity, lecz nie mógł pozostać martwy. Grób nie mógł Go zatrzymać. On jest ten sam wczoraj, dzisiaj i na wieki.

¹¹⁸ Zauważcie, I Mojżeszowa 22:16 i 17, tam, na tej górze, gdzie Bóg pokazał Abrahamowi, żeby poszedł, i On tam zobaczył barana zahaczonego o rogi, na tej pustyni. Zauważcie, teraz szybko. Po tym, jak on wziął Izaaka i związał go, on był jego naturalnym synem, położył go na ołtarzu, by zabrać jego życie; i wtedy on zaczynał zabierać jego życie, w posłuszeństwie miłości wobec Boga. I kiedy on to zrobił, coś się stało. On usłyszał Głos, mówiący: „Abrahamie, zatrzymaj swoją rękę, bo wiem, że ty Mnie kochasz”. I wtedy on usłyszał beczenie barana, zahaczonego o rogi, na pustyni, za nim. I on to miejsce nazwał Jehowa-Jireh.

¹¹⁹ Zauważcie, Bóg powiedział: „I twoje nasienie,” nasienie Abrahama, teraz, „posiądzie bramy swoich wrogów”. On miał wziąć te bramy, posiąść te bramy. On to obiecał. Więc jego naturalne nasienie zrobiło właśnie to. Wszyscy prorocy, którzy po nim przyszli, byli naturalnym nasieniem Abrahama.

¹²⁰ Był tam Mojżesz, nasienie Abrahama, i kiedy on to zrobił, on podszedł do tej bramy na drodze obowiązku. On podszedł do bramy Morza Czerwonego po tym, jak uczył dzieci Izraela o ziemi obiecanej, którą Bóg obiecał. On był Bożym prorokiem. On został zmanifestowany przed ludem jako Boży prorok. Bóg poprzez niego tworzył. Bóg czynił przez niego wszelkiego rodzaju znaki i cuda. I on pozostał dokładnie z Bożym Słowem, ponieważ on od początku szukał Boga. On znał swoją pozycję. On wiedział, że urodził się dla tego wieku, żeby zmanifestować Boże Słowo w tamtym czasie. I potem, właśnie na drodze obowiązku, on stanął przed czymś i nie wiedział co z tym zrobić, to było Morze Czerwone. Więc co się stało? Nasienie Abrahama miało obietnicę, że posiądzie bramy nieprzyjaciela. Więc kiedy Morze Czerwone stało się tą bramą, przez którą on nie mógł przejść, Bóg pojawił się na scenie, wziął tę bramę i odszedł razem z nią, i Mojżesz przeszedł przez to morze po suchej ziemi. Jego nasienie opanowało tę bramę.

121 Dzieci hebrajskie opanowały bramy pieca ognistego, który nawet nie mógł ich oparzyć.

122 Daniel opanował bramy nieprzyjaciela, pyski lwów, które nie mogły się otworzyć żeby go zjeść.

123 Samson, pewnego razu, złapany w . . . Grupa ludzi zamknęła go w mieście. I kiedy on został zamknięty, on wyrwał tę wielką bramę ze skały, wziął ją na plecy i wszedł na szczyt wzgórza. Dlaczego on taki był? On dalej był w tym przymierzu, jego loki dalej na nim wisały. Ta obietnica tam dalej była: „I on posiadzie bramy swoich nieprzyjaciół”. Amen. Pewnie, z pewnością.

Oni wszyscy umarli, świetni wojownicy wiary. Oni wszyscy umarli.

124 Potem pojawiło się na scenie super Nasienie Abrahama, królewskie Nasienie, super królewskie Nasienie, Jezus Chrystus, który był Synem wiary Abrahama; On widział to przez wiarę, dzięki Bożej obietnicy, że on będzie błogosławił wszystkich, będzie ojcem wielu narodów. Jego super Nasienie pojawiło się na scenie.

125 Co zrobili ci pozostali? Oni opanowali bramy lwów, bramy ognia, bramy morza, bramy miasta. I wszędzie, gdzie oni przyszli, oni byli w stanie osiąść te bramy, ponieważ im to obiecano. Lecz, kiedy przyszło umrzeć – oni wszyscy musieli umrzeć.

126 Więc tutaj pojawia się królewskie Nasienie. On nie tylko pokonał bramy nieprzyjaciół, lecz pokonał również bramy śmierci, piekła i grobu, powstał trzeciego dnia, i otworzył tę drogę; rozdarł zasłone z góry na dół, i uczynił drogę, żeby każdy mężczyzna czy kobieta, którzy pragnęli do Niego przyjść, mogli przyjść. On zdobył te bramy. Nie tylko On to zrobił; lecz tych, którzy umarli w wierze, On tych jeńców za sobą powiodł, wstąpił na Wysokość i rozdał ludziom dary. To jest super Nasienie Abrahama. To jest to królewskie Nasienie, Jezus Chrystus, ten super znak. Pamiętajcie, to był wieczny znak, Jezus był tym ponadnaturalnym, wiecznym znakiem. On powstał z martwych, oni Go nie mogli zatrzymać. Śmierć, piekło, ani grób, nie mogły Go zatrzymać.

127 Hebrajczyków 13:8, tak jak mówiłem: „On jest ten sam wczoraj, dzisiaj i zawsze,” aby pokazać, aby pokazać ten super znak w tym wieku.

128 Patrzcie, pójdźmy ścieżką Abrahama, tylko przez chwilę, który jest przedobrazem jego nasienia. Prorok Abraham, patrzcie. Od kiedy on opuścił Chaldeę, miasto Ur, Bóg przemawiał do niego na różne sposoby. On sobie podróżował. I Bóg pokazał mu dużo wielkich znaków, pojawił mu się, pokazał mu wszelkiego rodzaju rzeczy, które miały się wydarzyć, powiedział mu co miało mieć miejsce. On mu powiedział te wszystkie rzeczy. Lecz zanim on przyjął swojego obiecanego

syna, stał w pobliżu bramy pogan, trochę wyżej niż Sodoma. I zanim on otrzymał swojego-swojego super syna, albo swojego syna, który miał się narodzić, super syna, oczywiście, zanim on go otrzymał (więc nie Tego królewskiego), lecz zanim on go otrzymał, on otrzymał ten super znak.

¹²⁹ Co to było? Bóg przyszedł do niego w formie Człowieka. Zauważcie, rozmawiał z nim ten Człowiek, który stał koło tego namiotu, tam gdzie on był, i dokonał tego super znaku.

¹³⁰ I kiedy super Syn pojawił się na scenie, jego super Syn dokonał tego samego znaku, żeby pokazać, że On był super Nasieniem Abrahama. Chwała!

¹³¹ I On obiecał tę samą rzecz w tych ostatnich dniach. Widzicie co ja mam na myśli? Abraham, zanim, tuż zanim przybył ten obiecany syn; my teraz czekamy na to samo, Nasienie Abrahama, królewskie Nasienie. Tamto było tym naturalnym nasieniem; to jest królewskie Nasienie. Kiedy to naturalne nasienie otrzymało swój znak, oni-oni to odrzucili; więc mamy, będziemy... nic oprócz Królewskiego Nasienia, mimo to, to kościelne nasienie jeszcze raz To odrzuci. Oni to zawsze robili. Lecz, zauważcie, jakiego rodzaju znakiem to było?

¹³² Lecz tylko spójrzcie i zobaczą czym był ten super znak. Był pewien Człowiek, który tam przyszedł, było ich trzech. I czy zauważyliście, że kiedy-kiedy Abraham zobaczył tych trzech nadchodzących mężczyzn, on wyszedł i powiedział: „Mój Panie, czy Ty mnie ominiesz? Wejź do środka i siądź. Pozwól mi przynieść trochę wody i umyć Twoje nogi. I weź kawałek chleba, potem zajmiesz się Swoimi sprawami”. On zobaczył jak ci trzej nadchodzą i nazwał tych trzech Jednym: „Panem”.

¹³³ Lot, nominalny kościół, tam, na dole-na dole w Sodomie, on zobaczył tych dwóch nadchodzących i powiedział: „Moi panowie”.

¹³⁴ Abraham wiedział: „ci trzej są jedno”. Tam tak naprawdę był tylko Jeden z nich. Patrzcie, dwóch z nich poszło tam na dół, do Sodomy, i Jeden został z nim. On powiedział: „Mój Panie”. Zwróćcie uwagę na Tego, który został z nim; Abrahamem, który był przedobrazem wywołanych, nie w Sodomie, wybranych na tę godzinę.

¹³⁵ Więc pamiętajcie, poganie byli gotowi na spalenie, tak samo jak jest teraz. Ten pogański świat ma być zniszczony ogniem. My o tym wiemy.

¹³⁶ Patrzcie teraz na super znak. Bóg zstąpił w formie Człowieka i dokonał znaku, będąc plecami odwróconym do namiotu, i zapytał gdzie była Sara. I Abraham powiedział: „Ona jest w namiocie za Tobą”.

¹³⁷ I On rzekł: „Ja ciebie zamierzam odwiedzić zgodnie z czasem życia”. Patrzcie na to: „Ja,” widzicie, „Ja cię odwiedzę”.

¹³⁸ I patrzcie, On go nie nazwał Abram. Zaledwie kilka dni przedtem on był Abramem. Lecz Bóg, w Duchu, mówiąc do niego, zmienił jego imię. Lecz tutaj jest Bóg w ciele; właśnie jadł cielaka, którego Abraham zabił, pił krowie mleko i jadł chleb. Pomyślcie o tym. Człowiek, zakurzone ubranie, brudne nogi, amen, Bóg!

Powiecie: „To nie był Bóg”.

¹³⁹ Abraham powiedział, że był, powiedział, że On był: „Elohim,” Ten, który stworzył niebiosa i ziemię, Ten samowystarczalny, Bóg w ludzkiej formie. Amen.

¹⁴⁰ I On dokonał przed Abrahamem znaku, żeby on wiedział, że to był koniec pogańskiego świata. I On był tym super Nasieniem. On powiedział: „Gdzie jest Sara?”

Powiedział: „Ona jest w namiocie za Tobą”.

On rzekł: „Zamierzam cię odwiedzić zgodnie z czasem życia”.

¹⁴¹ I Sara coś zrobiła. Ona się tak jakoś śmiała. On powiedział: „Dlaczego Sara śmiała się, mówiąc: ‘Te rzeczy nie mogą się wydarzyć?’” On rozpoznał te myśli, które były w Sary umyśle, w namiocie za Nim. I on wiedział, że to był Bóg.

¹⁴² Teraz, patrzcie. Jezus, kiedy On przyszedł na tę ziemię, On był tym super Nasieniem. I kiedy On przyszedł, On ogłosił ludziom dokładnie tę samą rzecz. Czy to jest prawda? Więc wiedział, że nadchodził ten czas końca i powiedział: „Rzeczy, które Ja czynię, wy będziecie czynić to samo, bo Bóg powiedział: Ja dam wam Wieczny, wiekuisty znak”. Amen. Tu jest ten super znak.

¹⁴³ Patrzcie na szlak kościoła. On przeszedł przez denominacje Lutra, Wesleya, zielonoświątkowców. My mieliśmy objawienia i wszystkie te inne rodzaje rzeczy. Mieliśmy mówienie językami. Mieliśmy dary uzdrowienia. Mieliśmy zmanifestowane wszystko.

¹⁴⁴ Lecz, patrzcie, dokładnie w czasie końca, przed tym spalaniem i zniszczeniem, super znak pojawia się w tajemniczy sposób, jeszcze raz, wprost przed nami, na tej scenie, amen, Bóg Osobiście. Nie człowiek lecz zmanifestowany Bóg; super znak, wiekuisty znak, Wieczny znak, super znak, Bóg zmanifestowany w ciele! Ten sam znak, którego dokonał Jego Syn, Jego super Syn obiecał to samo na koniec: „Jak było w dniach Sodomy, tak będzie w czasie Przyjścia Syna człowieczego”. Powróci super znak.

¹⁴⁵ Mieliśmy wszystkie te inne rzeczy, ścieżka po której kroczyło do góry królewskie Nasienie Abrahama, to jest ta sama ścieżka do góry, po której Abraham kroczył.

¹⁴⁶ Lecz tuż przed zniszczeniem świata musi pojawić się jeszcze raz ten super znak, znak Wiecznego, wiekuistego

zmartwychwstania, który udowadnia, że to królewskie Nasienie nie mogło zostać zabite, tak jak Daniel i tak jak pozostali prorocy. Grób nie mógł Go zatrzymać. Ponieważ On . . . Inni posiadli bramy nieprzyjaciela, takie jak ogień i lew, i–i miecz, i tak dalej. Oni to pokonali. Lecz to królewskie Nasienie pokonało śmierć, piekło i grób. Nic Go nie mogło zatrzymać. Dlaczego? On jest wiekiustym super znakiem! Czym jest super znak? Zmartwychwstaniem Jezusa Chrystusa, po tym, jak był martwy przez dwa tysiące lat, nadal stoi pomiędzy nami, ten sam, tak samo jak wtedy, manifestując Się w Swoim Kościele, w ludzkim cielem. On jest ten sam wczoraj, dzisiaj i na wieki. Amen.

147 „Panna pocznie. I od tego czasu Bóg i człowiek będą jedno, zjednoczeni razem,” wiekiusty, Wieczny znak, super znak.

On żyje, On żyje,
 Jezus Chrystus dzisiaj żyje!
 Wy mnie możecie zapytać skąd ja wiem, że On
 żyje?
 On żyje w moim sercu.

148 Widzę Go pomiędzy nami. Całe Jego wybrane Nasienie będzie to widzieć. Tak, panowie.

149 Wybrani w Jego dniu widzieli to. Predestynowani muszą to zobaczyć. Chociaż niewiara była wokół nich, oni w to mimo to wierzyli. Oni siedzieli wprost pomiędzy niewierzącymi i mimo to publicznie to wyznali: „Tak, Ty jesteś Synem Bożym, Królem Izraela”. O, ludzie!

150 Tam, wśród tysięcy niewierzących, jeden człowiek, który miał na imię Szymon Piotr, wystąpił. I On powiedział: „Ty masz na imię Szymon i jesteś synem Józefa”. Co to było? Ten super znak. Tam był Prorok, który tam stał, tam był ten super znak i Szymon Piotr to przyjął bez względu na to, co ktoś powiedział. Wielki, stary, energiczny chłop stał się przed Bogiem potulnym barankiem.

151 Zauważcie, tam był Natanael, nauczyciel, prawdziwy uczony, który wierzył Bogu. I Filip tam poszedł i przyprowadził go z powrotem z jego–jego miasta, zaprowadził go. Gdy on tam przyszedł, stał tam Jezus, Jezus powiedział: „Oto prawdziwy Izraelita, w którym nie ma podstępu”.

152 On rzekł: „Rabbi, kiedy Ty mnie poznałeś? To jest zdumiewające. Słyszałem jak mój pra–pra–pra–pra–pradziadek mówił o *Takim i takim*, i *Takim i takim*, z przeszłości. Nigdy nie słyszałem o tym w moim . . . Skąd Ty mnie znasz?”

153 Jezus powiedział: „Zanim Filip cię zawołał, gdy byłeś pod tym drzewem, ja cię widziałem”. Super znak! Amen. To był koniec kapłanów i rabinów. Tam był Boży, Wieczny, super znak. Tak.

154 On musiał przejść przez Samarię. Pamiętajcie, są trzy rasy ludzi; ludzie Hama, Sema i Jafeta. On przechodził koło Samarytan. Tam przyszła pewna mała kobieta, do tej studni, by nabrać trochę wody. Jezus, jak tylko się do niej odezwał, powiedział: „Przynies Mi picie”.

155 Ona powiedziała: „Ty nie masz nic czym byś mógł nacerpać,” i tak dalej. I ta rozmowa trwała. Oni rozmawiali o problemach rasowych i tak dalej.

156 Po jakimś czasie On do niej powiedział: „Idź po swojego męża i przyjdź tutaj”.

157 Więc ona powiedziała („ten Człowiek myśli, że mnie przechytrzy”), widzicie „Ja nie mam żadnego męża”.

158 Powiedział: „Powiedziałaś prawdę. Miałaś pięciu, a ten, z którym teraz żyjesz, nie jest twoim mężem”. Super znak!

159 Posłuchajcie jej: „Panie, ja widzę, że Ty jesteś Prorokiem,” super znak, manifestacja Słowa na tamten dzień. Patrzcie: „Ty jesteś Prorokiem, lecz ja nie widzę w Biblii gdzie jakikolwiek prorok miał przyjść w tym czasie. Lecz my wyglądamy Mesjasza i kiedy On przyjdzie, On zmanifestuje Boże obiecane Słowo. To będzie On”.

160 Ta biedna, mała kobieta, w takim stanie, wiedziała więcej na temat Boga, niż połowa kaznodziei tego dnia. Dlaczego? Ona była do tego predestynowana. Kiedy to Światło tam padło, to nasienie zaczęło Żyć. Nie jesteś w stanie tego ukryć. Nie.

161 Patrzcie na Natanaela, jego nie obchodziło–jego nie obchodziło kto tam stał. On tam stał bezpośrednio przed swoim kapłanem i wszystkimi, powiedział: „Rabbi, Ty jesteś Synem Bożym. Ty jesteś Królem Izraela, którego my wyglądamy”. On zobaczył super znak.

162 Ta mała kobieta, pośród tych wszystkich kłopotów, w których była, biegła po tym mieście i mówiła: „Chodźcie, zobaczcie Człowieka, który powiedział mi co zrobiłam. Czy to nie jest właśnie Mesjasz? Czy to nie jest to czego my szukamy?” Super znak!

163 Więc, pamiętajcie, poganie tego wtedy nie przyjmowali, lecz oni muszą to przyjąć, ponieważ Bóg nie może zmienić Swojej ciągłości. On musi to czynić. Pamiętajcie, On to obiecał. On powiedział, że On to zrobi. On obiecał, że On to zrobi. I On miał to zrobić w tych ostatnich dniach. Jezus tak powiedział: „Jak było w dniach Sodomy, tak będzie w czasie przyjścia Syna człowieczego”. Nam obiecano, że w tych ostatnich dniach, zgodnie z Malachiaszem 3, ktoś w tych ostatnich dniach powstanie, kto będzie usiłował to przywrócić i zrzuci tą całą oziębłość, i wszystkie ich tradycje, i te rzeczy, „i przywróci Wiarę ludzi z powrotem do apostołskich ojców, jeszcze raz, do oryginalnego Słowa”. Tak.

Powiecie: „To był–to był Eliasz w Janie”. Och, nie, nie.

¹⁶⁴ Eliasz w czasach Jana, to był Malachiasz 3, „Posyłam Mego posłańca przed Moim obliczem”.

¹⁶⁵ Ponieważ, natychmiast po tym, jak to proroctwo wyszło, cały świat został spalony. Minęły dwa tysiące lat i świat nie został spalony. „I sprawiedliwy chodził po prochu–po prochach niegodziwców”.

¹⁶⁶ Bracie, siostrze, żyjemy w czasach supermarketów, superodrzutowców, autostrad, super wyścigów, i wszystkich innych super rzeczy. Jest także super znak! Mieliśmy znak religii. Mieliśmy znak przebudzeń. Mieliśmy znak zbierania się razem. Mieliśmy znak mówienia językami. Mieliśmy znak uzdrawiania chorych. Mieliśmy te wszystkie znaki.

¹⁶⁷ Lecz mimo to widzimy w Biblii, że ten ostatni znak, zanim przyszedł ten obiecany Syn, to był super znak. Jezus powiedział: „Tak jak było wtedy; zanim ten obiecany Syn pojawił się na nowo, ten super znak jeszcze raz miał przyjść na ziemię”. Ja wam to ogłaszam dzisiejszego wieczora w Imieniu Jezusa Chrystusa, że to jest teraz na ziemi. Nie tylko to, lecz to jest właśnie tutaj, dziś wieczorem, pomiędzy nami. Duch Święty, Boży super znak, zmartwychwstały Jezus Chrystus, To nie może zawieść. To jest Wieczny znak. To nigdy nie może zostać zmienione. „Niebios a ziemia przeminą, lecz To się nigdy nie zmieni”. To jest Wieczny, wiekiuisty znak, Bóg zmanifestowany w ludzkim ciele. Bóg dał Się poznać w ludzkim ciele.

¹⁶⁸ Czy wy wierzycie, że to jest Prawda? [Zgromadzenie mówi: „Amen”–wyd.] Czy wy w to wierzycie z całego serca? [„Amen”.] Nie zamykaj się jak żółw w skorupie. Jeżeli w tobie jest jakiś żółw, zdejmij skorupę. Niech Duch Święty wejdzie do środka. Nie zamykaj się w zasadach wiary albo w denominacji. Bracie, siostrze, nadeszła ta godzina. Ja wierzę, że Bóg zrobił tyle, co ma zrobić. Następną rzeczą jest działanie kościoła, albo, w przeciwnym razie będziemy zgubieni.

¹⁶⁹ Ja tylko pytam czy ktokolwiek podważy to, że tak jest. Ja o to pytałem na całym, całym świecie i ani jeden raz, wszyscy, nigdy nikt nie spróbował. Oni dobrze wiedzą. Oni dobrze wiedzą, ponieważ to jest Słowo i Bóg udowadnia, że To jest Jego Słowo. Więc dlaczego by tego nie zaakceptować? Amen. Jeżeli to jest ten czas – nie odkładaj tego zbyt długo.

¹⁷⁰ Wielu ludzi chciało zaakceptować Jezusa. Oni myśleli, że oni to zrobią: „w jakimś innym, bardziej sprzyjającym czasie,” powiedział jeden. Oni pragną przyjąć Chrystusa, lecz oni to zbyt długo odkładają. Niektórzy z nich usiłowali pozbyć się Go ze swoich rąk i oni to próbowali zmyć za pomocą wody, zrzucić winę na kogoś innego, lecz to przyniosło odwrotny skutek.

¹⁷¹ To jest dziś wieczorem na twoich rękach, spadło z powrotem na twoje kolana! Hebrajczyków 13:8, bez względu na to ile mamy

Rad Kościołów, to dalej jest: „Jezus Chrystus ten sam wczoraj, dzisiaj i na wieki”. „Dzieła, które Ja czynię!” Jeżeli–jeżeli Jego Życie jest w tobie, to zmanifestuje Jezusa Chrystusa. Amen.

¹⁷² Więc wy wszyscy nie możecie być tym jednym, ale możecie być tego częścią, dzięki waszej wierze.

¹⁷³ Oni wszyscy nie mogli być Jezusem, gdy byli na ziemi, lecz oni mogli Mu uwierzyć i przyjąć to przesłanie. Jeden był Mojżesz, jeden Eliasz, jeden Noe, i tak dalej, zawsze tak było, ale ci pozostali mogli to przyjąć. I oni nie mieliby żadnej usługi, jeśli nie byłoby kogoś, kto by w to uwierzył. Jezus nie miałby żadnej usługi, gdyby ktoś w to nie uwierzył. Paweł nie miałby żadnej usługi, gdyby ktoś w to nie uwierzył.

¹⁷⁴ Duch Święty nie ma dzisiaj żadnej usługi poprzez Słowo, jeżeli ktoś nie zechce odejść od swoich zasad wiary i wrócić jeszcze raz z powrotem do Słowa, bez względu na to jakie to jest tutaj dobre i jakie to jest tutaj prawdziwe. To jest teraz tutaj. Ja wiem, że to tu jest. Ja to czuję. Ja wiem, że to tu jest. Słowo mówí, że to tu jest. „Gdzie dwóch lub trzech zbierze się w Moim Imieniu, Ja jestem pomiędzy nimi”. I ja naprawdę wierzę, że On tu jest: „ten sam wczoraj, dzisiaj i na wieki”.

¹⁷⁵ Och, gdybym ja mógł sprawić, żeby ta mała świątynia... Kocham was. I nie sądzę, żeby był jakiś człowiek na ziemi, o którym mógłbym powiedzieć, że go miłuję bardziej, niż Jacka More, i, tak jest, Young Brown i Lyle, i ci mężczyźni tutaj. Czytałem dzisiaj artykuł, który napisała Anna Yean, chciałem poprosić o jej pozwolenie, żeby to jeszcze raz wydrukować, o tych miłych rzeczach, o których oni są w stanie powiedzieć. I–i patrzcie, ale jeżeli wy się szybko nie obudzicie – będzie za późno. Świątynio Zycia, ja jestem częścią was i właśnie dlatego krzyczę. Rok za rokiem, ja widzę, że to stygnie. Wy tego możecie nie zauważyć, wy w tym żyjecie, lecz pozostaniecie na polu misyjnym, a potem wróćcie ze wspomnieniami z poprzedniego roku. Czy ja wam tego tam nie powiedziałem, w tym małym namiocie, pewnego wieczoru: „Od tej godziny”? Co powiedziałem o Shreveport, kiedy ta kobieta mnie tak brzydko opisała?

¹⁷⁶ Pamiętacie co wtedy powiedziałem o Stanach Zjednoczonych, trzy czy cztery lata temu, pięć, to przeskakajcie te wszystkie papiery? Ja powiedziałem: „Stany Zjednoczone przyjmą Ewangelię w tym roku, albo nigdy tego nie zrobią”. Od tamtego czasu oni się staczali. I w Ameryce już nigdy więcej nie będzie takiego wielkiego przebudzenia jak tamto. Jeżeli wierzycie, że ja jestem prorokiem, to pamiętajcie, to jest Słowo Pana. Po prostu obserwujcie i patrzcie czy to nie umiera. Kościoły umierają. One usychają. I mnie to w środku zabija, że wiem o tych mężczyznach i kobietach, których miłuję bardziej niż swoje własne życie, dla których poświęciłem moje życie.

177 Przeszedłem pomiędzy was jako wasz brat, nie jako wasz Bóg; wasz brat, nie wasz wróg, wasz brat! Powiedziałem wam Prawdę i to samo zostało potwierdzone przez Boga. Z każdym słowem, które głosiłem, On oświadczał, że to jest...dokładnie Prawda. [Zgromadzenie mówi: „Amen”–wyd.] Więc dlaczego by Tego nie zaakceptować, bracie, siostró? W miłości Jezusa Chrystusa, czemu wy Tego nie przyjmujecie? Żebyście tylko wierzyli, że to jest Prawda, po prostu zaakceptowali To jako Prawdę, to jest wszystko o co proszę, żebyście zrobili.

178 Pochylmy nasze głowy tylko na moment. Ja się tam zatrzymam na tych notatkach tutaj. Mówiłem, że zrobicie wezwanie do ołtarza i pozwolę, że Billy Paul rozda karty modlitwy. Nie mieliśmy żadnych kart modlitwy dzisiejszego wieczora, było za późno żeby je rozdawać. Zapomniałem o mojej obietnicy. Wyślę go tu jutro wieczorem, około szóstej godziny. Tak czy owak, my nie potrzebujemy kart modlitwy. Ja zawsze starałem się was odciągnąć od tej tradycji, zawsze, od nakładania rąk, tak jak Żydzi to robili. Jair powiedział: „Przyjdź, połóż ręce na mojej córce i ona będzie żyła”. Rzymianin powiedział: „Po prostu powiedz słowo,” to był sposób, w jaki poganie w to wierzyli.

179 Jeżeli ja wam powiedziałem Prawdę, teraz słuchajcie tego wyzwania; jeżeli ja wam powiedziałem Prawdę, to muszę stanąć tutaj, na tym podium, przed wami i powiedzieć wam to. I co dobrego z tego, że wam to powiem, jeżeli nie ma w tym Boga? I jeśli to jest Boża Prawda, On-On jest zobowiązany żeby To potwierdzić. On musi To potwierdzić. On obiecał, że to zrobi.

180 Ale czy-czy my będziemy siedzieć jak sparaliżowani? Czy Duch... Czy to jest: „Ichabod” nad Life Tabernacle? Czy to zostało napisane nad tą świątynią? Czy to zostało napisane nad tymi kościołami, które odwiedzałem po całym kraju? Czy teraz jest tak ciemno i poważnie, że ten: „jeden jest *tu* i drugi *tam*; jeden na polu, ‘Ja wezmę tego jednego,’ i może jeden tam, po drugiej stronie świata, i ‘Ja wezmę tego jednego’”? „Jak było w dniach Noego, gdy osiem osób zostało zachowanych przez wodę, tak będzie w czasie przyjścia Syna,” czy my już doszliśmy do tego miejsca?

181 Czy usługa Jezusa Chrystusa, w tym dniu, jest taka sama jak na początku, w tamtym dniu, gdy On był tu i głosił? Gdy On był młodym galilejskim Prorokiem – wszyscy Go chcieli w swoich kościołach, gdy On uzdrawiał chorych i wszystko. Lecz kiedy On przeszedł do prorokowania i napominania ich, i nazywał ich: „bandą zmił,” On właśnie wtedy zaczął tracić poparcie, i to w końcu doprowadziło do Jego ukrzyżowania, zamordowania.

182 Lecz, pamiętajcie, On miał jeszcze jedną usługę, On głosił do Wiecznie zgubionych i potępionych, którzy nie pokutowali w dniach, w których mieli szansę pokutować. Czy ta usługa wróci

w taki sposób, że ta usługa będzie kontynuowana dla zgubionych i potępionych ludzi, gdzie nie ma już dla nich żadnej łaski? Pomyślcie o tym, co gdyby tak mogło być.

¹⁸³ Powiecie: „Czy jest tak, Bracie Branham?” Ja nie wiem. Może być później niż myślimy.

¹⁸⁴ Kiedy widzicie cień czegoś, wy wiecie co to będzie kiedy to stanie się wyraźne. Mieliście podniesione ręce i widzieliście cztery palce, pięć palców, którakolwiek to będzie z waszych rąk, kiedy negatyw staje się pozytywem, to jest to, co jest w tym cieniu.

¹⁸⁵ Wierzcie, przyjaciele. Och, niech Bóg wam pomoże! Ludzie, jak wiele razy . . . Kupowaliście mi garnitury, ubrania. Ja mam tam dalej, na zewnątrz, prezenty, pudełka ze słodyczami, mnóstwo syropów. Wy nawet mi daliście, mojej–mojej rodzinie, ręczniki; moim dzieciom ubrania. Karmiliście mnie. Zrobiliście wszystko co mogliście zrobić. I teraz pozwólcie, że ja coś zrobię dla was. Niech–niech–niech byśmy pozwolili . . .

¹⁸⁶ Och, gdyby Bóg mógł Się tylko w jakiś sposób przedrzeć właśnie teraz! Do was na górze, na dole, gdziekolwiek jesteście, na balkonie, jeżeli Bóg nie potwierdzi tego co mówię, to ja kłamałem. Lecz jeśli On to potwierdzi! Ja wiem, że wy widzieliście dużo cielesnego podrabiania, lecz to powinno sprawić, że ta prawdziwa rzecz będzie jaśniej świecić. Miejcie wiarę i wierzcie.

¹⁸⁷ W tym budynku oczywiście nie ma ani jednej karty modlitwy. Jeżeli jest – niech podniesie rękę ktokolwiek, kto ma kartę modlitwy z tego spotkania. Widzicie, nie ma ani jednej. Lecz są tutaj chorzy ludzie, siedzą. I jeśli Duch Święty bezpośrednio tutaj, na tym podium, objawi i przejdzie się dookoła po tym zgromadzeniu, tutaj, do was, ludzie . . .

¹⁸⁸ Patrzcie co mówi Biblia. Co jest tym super znakiem? To jest Słowo zmanifestowane na każdy wiek. Czy to jest prawda? Więc dlaczego oni nie mogli uwierzyć Jezusowi? Skoro Hebrajczyków 4 to mówi: „Słowo Boże jest ostrzejsze, mocniejsze, niż obosieczny miecz, rozcinające”. Tak jest gdy Ono jest głoszone w Swojej mocy, Ono tnie na prawo i lewo, obosieczny, tnie w obie strony. Co to jest? „Tnie prosto, do szpiku kości”. I czego To jeszcze dokonuje? „Rozpoznaje myśli, które są w sercu”.

¹⁸⁹ Jezus tam stał i Jego prorocstwo kroilo tych religijnych ludzi na kawałki, i nazywało uch: „bandą diabłów,” tych ludzi; i wołał o ulaskawienie dla nich, kiedy Go krzyżowali.

¹⁹⁰ Tak jak powiedział raz Brat Jack, zrobił taką wzmiankę: „Jego Własne dzieci wołały o Jego Krew”. Tak jest.

¹⁹¹ On usiłował ich zbawić od diabelskiego piekła. I kiedy oni zobaczyli to rozpoznawanie w toku, dlaczego nie wiedzieli,

wiedzieli, że to był Boży super znak? Z tego samego powodu kościół nie wie tego dzisiaj. Ale gdziekolwiek pada to Światło, na to predestynowane nasienie, ono zaczyna Życ. Tak, rzeczywiście, nie możesz tego zatrzymać.

¹⁹² Światło słoneczne, tam, u góry, s-ł-o-ń-c-e posiada kontrolę nad życiem przyrody. Kiedy to nasienie tam leży i to słońce na to padnie, ono zaczyna żyć. Tak, panowie.

¹⁹³ I S-y-n Boży jest kontrolerem całego Życia Wiecznego. I jeśli ty masz w sobie nasienie Życia, bracie, kiedy to S-ł-o-ń-c-e tam wpada i pokazuje ci kim On jest, ono zaczyna Życ. Nie da się Tego w żaden sposób powstrzymać.

¹⁹⁴ Teraz, wierzcie. Tylko wierzcie. Miejcie wiarę w Boga, podczas gdy my modlimy się z głębokim respektem.

¹⁹⁵ Niebiański Ojciec, leży tu przede mną mnóstwo ubrań, chusteczek. O, Boże, każdy wierzy Tobie jako uzdrowicielowi. Pewnie. Wszyscy ludzie pełnej Ewangelii wierzą Ci w ten sposób. Ty jesteś uzdrowicielem i Ty jesteś taki dobry i łaskawy dla nich. Nawet w godzinach Twojego ukrzyżowania, Ty dalej uzdrawiałeś, przyłożyłeś z powrotem ucho temu rzymskiemu setnikowi, które Szymon odciął swoim mieczem. Wróg przyszedł żeby Ciebie zabrać, a Ty dalej byłeś dobry i łaskawy, żeby uzdrowić. Ty dalej robisz tę samą rzecz.

¹⁹⁶ Lecz, Panie, czy oczy ludzi mogą się otworzyć i zobaczyć to, co my próbujemy im powiedzieć, że to jest-to jest czas końca! Modłę się, Boże, modłę się w Imieniu Jezusa, niech to się stanie dziś wieczorem, Panie. Niech Świątynia Życia uchwyci się dziś wieczorem swojej nazwy, Życie, Wieczne Życie. Ta cała grupa, która jest tutaj pod tą nazwą, dzisiejszego wieczora, niech przyjdzie Życie w obfitości.

¹⁹⁷ Po tym, jak Słowo zostało tutaj wyłożone, tak wyraźnie jak tylko może być, obietnica tego dnia, Ty obiecałeś To w tym dniu. Jesteśmy tego świadomi, Panie.

¹⁹⁸ I my jesteśmy dziećmi Abrahama, przyszliśmy tą samą drogą co Abraham. Od przejścia; wyznania. Przychodząc do obcej ziemi; my to zrobiliśmy, mieliśmy wizję, objawienia Boga i wszystko. Jakże On do nas mówił i uzdrawiał nas, i robił te same rzeczy, które On robił dla Abrahama! Lecz w czasie końca, tuż przed tym obiecanym Synem, Bóg wtedy pokazał, przez ten super znak, jaki będzie czas końca.

¹⁹⁹ I potem, super Nasienie, Jezus Chrystus, Nasienie wiary zstępuje i czyni tę samą rzecz na końcu czasu Żydów, oni robili to samo w czasie tamtego końca.

²⁰⁰ I teraz, na końcu wszechrzeczy, On obiecał, że przyjdzie znowu. „Jak było za dni Noego i za dni Sodomy”. „Dzieła, które Ja czynię, wy również będziecie czynić”. Jeżeli Jego Życie jest w nas, To Go odzwierciedla. To odzwierciedla budowniczego,

twórcę tego produktu; jego dzieło zawsze odzwierciedla jego samego. I Bóg był odzwierciedlony w Chrystusie, „Jeżeli nie możecie Mi uwierzyć, wierzcie tym dziełom”.

²⁰¹ I teraz, Boże, ja się modłę żebyś Ty uzdrowił tych wszystkich, o których ja się szczerze modłę. Uzdrow ich, Panie. Spraw to.

²⁰² I teraz, drogi Niebiański Ojcze, oto tu stoję. Ja sobie z tego zdaję sprawę, że nie mogę tu zbyt długo pozostać i widzę, że moje naturalne życie zanika. Pomóż dziś wieczorem, Panie, ten jeden raz. Jeszcze raz, Panie, spraw, żeby-żeby ludzie zapomnieli teraz o przeszłości i zmierzali do celu tego wielkiego powołania. Spraw to, Panie.

²⁰³ Zamierzam poprosić Ciebie żebyś coś zrobił i to będzie trudna rzecz, Ojcze. Ja sobie z tego zdaję sprawę. Lecz ja zamierzam Ciebie prosić, żeby Jezus w nas wszedł. I, Ojcze, jeżeli namaścisz tylko mnie, to niewiele pomoże temu zgromadzeniu, dopóki Ty ich również nie namaścisz. My-my jesteśmy jedno, razem. I namaść ich wiarą, żeby ktoś tutaj... Z pewnością jest ktoś, kto ma wystarczającą wiarę, żeby to zrobić, tak jak ta kobieta, która dotknęła Jego szaty. „I On właśnie teraz jest Arcykapłanem, który może zostać dotknięty przez poczucie naszej słabości,” aby pokazać, że On jest dalej tym super znakiem, Bogiem w człowieku, Bogiem działającym przez niewykształconych ludzi, i przez tych, którzy zapomnieli o sobie i po prostu pozwalają, żeby Duch przez nich działał. Są tutaj miłe kobiety, siedzą tu, które cierpią, być może na to samo co tamta kobieta. Są tutaj tacy, jak Szymon, siedzą tu dzisiejszego wieczora, Panie, synowie Jonasza, tak jak on. Oni tu siedzą. Pomóż teraz, Panie, żeby ci ludzie to wiedzieli.

²⁰⁴ I odpowiedz na moją modlitwę, gdy ja... Nie poprzez emocje; ja wiem, że ja jestem uczuciowy, lecz ja jestem cały... ja jestem zaniepokojony, Panie, gdy widzę, że rzeczy dzieją się tak, jak się dzieją. Mnie to-to męczy, że... Niechby ludzie wrócili z powrotem do Słowa i zapomnieli o tych wszystkich fantastycznych rzeczach tej godziny, popularnych opiniach tego świata; wrócili do Słowa, Słowa zmanifestowanego w godzinie, w której żyjemy. Spraw to, Panie.

²⁰⁵ I kiedy mamy pochylone głowy, chciałbym żeby każdy z was się tylko-tylko po prostu modlił. Nie... Mieście po prostu dalej pochylone głowy i módlcie się tylko dalej, mówiąc: „Panie, pomóż mi teraz”.

²⁰⁶ I trzymaj w swoim umyśle coś, o co chciałbyś się pomodlić. I jeśli Pan Jezus jest dalej żywy, to z pewnością, przyjaciele, to by był super znak. A niektórzy ludzie powiedzieli: „Och, bez wątpienia, to się może stać, Brat Branham ma wielki dar od Pana. I ja wierzę, że kiedy on jest pod namaszczeniem, on jest prorokiem Pańskim, lecz nie słuchajcie jego Nauczania”. Więc, jak by ktokolwiek mógł to zrobić, powiedziec to, i rzekomo byc

uczonym? Skoro właśnie to jest znakiem, że to Nauczanie jest właściwe, zgodnie z Biblią.

²⁰⁷ I jeśli jesteś grzesznikiem, basen tam czeka. Jeżeli nigdy nie zostałeś ochrzczony w Imię naszego Pana Jezusa Chrystusa na odpuszczenie twoich grzechów, basen czeka. Jeżeli jeszcze nie przyjąłeś Ducha Świętego, musisz mieć na sobie wypisany Znak, albo nie przejdziesz przez tę Bramę. Musisz mieć to Życie Chrystusa w sobie.

²⁰⁸ Teraz, módl się i proś Boga, żeby ci pomógł w czasie, gdy teraz się modlimy. I siostry przy tych–tych instrumentach, tam, „Tylko Mu Wierz”.

²⁰⁹ Po prostu pomyśl, Jezus idzie, schodzi z góry. Po prostu wyobraź to sobie w swoim umyśle, że widzisz jak On przychodzi, wchodzi przez drzwi, przychodzi tu i staje za tym pulpitem, tutaj, mówiąc: „Dzieci”. Po prostu wyobraź to sobie teraz w swoim umyśle.

²¹⁰ I niech wszyscy będą naprawdę pełni szacunku, bądźcie naprawdę cicho i módlcie się. Wszędzie, po prostu módlcie się, mówiąc: „Panie Jezu, zmiłuj się nade mną. Panie, ja wierzę”.

²¹¹ Ojcze, Boże, oni są teraz cicho. W tej wielkiej chwili, ja wierzę, że Ty tu jesteś. Ja wierzę w to, że ten wielki Słup Ognia, który prowadził Izraela przez pustynię, był zmanifestowany w ciebie. On powiedział, że był. „Zanim Abraham był, JA JESTEM. Przyszedłem od Boga i idę do Boga”.

²¹² Po Swojej śmierci, pogrzebie, zmartwychwstaniu, i wniebowstąpieniu; Paweł spotkał Go na drodze, idąc do Damaszku. Poważnie go wielkie Światło. Ten Hebrajczyk nigdy nie nazwałby Go „Panem” gdyby nie wiedział, że to był ten sam Słup Ognia. „Kim jesteś, Panie?”

On rzekł: „Ja jestem Jezus”.

²¹³ I Ty tu z nami jesteś dzisiaj wieczora, to samo Życie w nas. Dziękuję Ci za To, Ojcze. A więc, niech to będzie wiadome, że ja powiedziałem Prawdę. I to . . . Ta dziewica, która poczęła, żeby sprowadzić człowieka i Boga razem, jest tym samym znakiem, który jest pośród nas dzisiaj wieczora, na końcu tego wieku, tym super znakiem. Niech to się stanie jeszcze raz, Ojcze. Modlę się w Imieniu Jezusa Chrystusa.

Teraz, po prostu módlcie się dalej.

²¹⁴ Więc ja biorę każdego ducha, tutaj, pod moją kontrolę, w Imieniu Jezusa Chrystusa. Więc jeśli chcesz się modlić – módl się dalej; jeśli chcesz patrzeć do góry, rób teraz to co chcesz. Trzymaj się dalej swojego świadectwa. Trzymaj się dalej swojej wiary, jeżeli się modlisz.

²¹⁵ Widzę teraz przede mną w tym środkowym przejściu, tutaj, małą damę, kobietę, siedzi tutaj z tyłu, ona właśnie podnosi głowę; w tym środkowym przejściu, daleko w tyle. Ona cierpi

na chorobę pleców. Tak. Czy wierzysz, że Bóg uzdrowi twoje plecy? Wierzysz? W porządku. To jest właśnie to, o co ty się modliłaś. Czy to jest prawda? Podnieś swoją ręką. Obie jesteście uzdrowione. Ta dama obok niej też miała chore plecy, ponieważ ona podniosła swoją rękę. Widziałem jak to przeszło od niej do niej. Więc ja ciebie nie znam, prawda, ani jednej z was? Ale to było właśnie to. Jeżeli to jest to – podnieś swoją rękę.

Więc, czy to jest super znak?

²¹⁶ Tutaj, prosto, z tyłu, w *tym* przejściu, po mojej... po *tej* stronie, z powrotem tam, w tyle, tam jest miła kobieta, która prawie nie może przelykać. Coś jest nie tak z jej–z jej–jej przelykaniem. Ona prawie nie może przelykać. Lecz ona wierzy. Ona jest z poza miasta. Czy będziesz wierzyć siostró, że będzie tak, iż będziesz mogła przelykać? Czy przyjmiesz swoje uzdrowienie? Podnieś rękę, jeżeli ty... W porządku, teraz możesz zostać uzdrowiona. Więc, jeżeli to, jeżeli ja jestem dla ciebie obcy, pomachaj ręką w *ten* sposób. Tak jest, widzicie. Lecz to jest to, ona tu właśnie wtedy siedziała, usiłując przełknąć. Teraz przełknij, teraz możesz prawidłowo przelykać. Zobacz czy tak jest.

²¹⁷ Czy wierzycie, że jest tutaj Anioł Pański? Czy wy w to wierzycie, w super znak? Ci ludzie w tym budynku, aż do końca. Ktoś tutaj, w pobliżu. Odwróć się plecami żeby wam tylko pokazać, że w każdej postaci To jest Pan Jezus. Ja się odwróć plecami. I niech ktoś się modli, wierzy. Jeżeli myślisz, że ja na ciebie patrzę, żeby czytać twój umysł, czy coś takiego, po prostu wierz. Jeżeli On mógł powiedzieć o co Sara się modliła, albo co ona robiła w namiocie za Nim, ponieważ Bóg był zmanifestowany w ciele jakiejś istoty, ludzkiej istoty, która jadła, piła – znak! Mówiłem wam, że to był super znak.

²¹⁸ Tak, tutaj jest człowiek, staje teraz przede mną. On właśnie stoi z tyłu za mną. On jest dokładnie *tutaj*, z tyłu. On traci wzrok. On się nazywa Makulski. Jeżeli on będzie wierzył z całego serca – Bóg go uzdrowi. Niech pan powstanie. Nigdy w życiu nie widziałem tego człowieka. Niech pan wierzy.

²¹⁹ A co z *tą* stroną, czy wy tutaj będziecie wierzyć? Czy wierzycie z całego serca? Módlcie się.

²²⁰ Widzę kobietę i ona na coś cierpi. Ona myśli, że to jest epilepsja, ponieważ ona traci przytomność. Ona przybyła tu z Południowego Wschodu, z... Ona jest z Florydy. I ona się nazywa pani Kinney. Jeżeli pani uwierzy, pani Kinney, i wstanie – będzie pani uzdrowiona z tych chwilowych utrat przytomności. Niech pani powstanie. Ja nie widziałem tej kobiety nigdy w życiu. Ona jest zupełnie obca. Zapytajcie jej.

²²¹ Czy wierzycie, że On jest tym super znakiem? A co z *tym* sektorem, czy wy wierzycie?

222 Jakaś kobieta cierpi, miała prawie załamanie nerwowe, tutaj, po *tej* stronie. Ona nazywa się pani Jones. Jeżeli ona będzie wierzyć z całego serca, ona może zostać uzdrowiona. Pani Jones, jeżeli pani uwierzy i powstanie, i uwierzy, że Jezus Chrystus panią uzdrawia, może pani przyjąć uzdrowienie. Ona jest dla mnie zupełnie obca, nigdy w życiu jej nie widziałem. Bóg wie, że to jest prawda.

223 „Panna pocznie i urodzi Syna, a Jego Imię będzie *Emanuel*, co się wyklada: ‘Bóg z nami,’” Bóg, tutaj, w nas, Boży super znak!

224 Czy wy w to wierzycie? [Zgromadzenie mówi: „Amen”–wyd.] Więc jesteśmy w czasie końca. Jeżeli On tu jest – dlaczego byście mieli teraz Go nie przyjąć? Widzicie co powinno się stać? Widzicie co powinno mieć miejsce? Każda osoba właśnie teraz powinna być całkowicie uzdrowiona. Jest Ktoś, jest tutaj Coś, by to uczynić. Wszyscy to wiedzą.

225 Bóg w Niebie wie, że ja nie znam żadnego z tych ludzi. Oni są–oni są całkiem obcy. Zapytajcie ich i zobaczcie. Ja o nich nic nie wiem. Ja nie wiem kim oni są, skąd oni przybyli, ani nic.

226 Ale, jeśli złapiecie mnie za słowo, jeżeli to jest prawda, ja wam to powiem właśnie teraz, Duch Święty po prostu krąży wokół tego miejsca. To Światło jest tu po prostu wszędzie wokół. Więc jeśli Słowo jest prawdą i Słowo zmanifestowało się przed wami, co się dzieje, że my Tego nie przyjmujemy? Co dalej, bracie?

227 Ty też jesteś w tarapatach, coś na temat... Więc to jest twoja żona. [Ktoś mówi: „Tak, proszę pana”–wyd.] Tak jest. Chwileczkę, aż zobaczę co to jest. Ty to wyznałeś, niech to tak zostanie.

Wzywam was żebyście właśnie teraz wierzyli Bogu, super znak!

228 Jedyna rzecz, jaką ja wiem o tym chłopcu, to że podałem mu rękę. Ja bym wam w tym momencie nie mógł powiedzieć jego imienia. Ale to jest właśnie to, co jest nie tak. Ja tego nie wiem. Ja tutaj byłem w dniu, kiedy on brał ślub, lecz coś się wydarzyło. Ja tego nie chcę tu powiedzieć.

229 Ale, w porządku, czy nie wierzycie Bogu? On powiedział, że ten super znak będzie miał miejsce. Ilu chce Go zobaczyć? Pozwólcie, że zobaczymy wasze ręce, powiedzcie: „Ja będę Mu wierzył”. Amen. Na dole, gdziekolwiek jesteście, u góry, na balkonie, pamiętajcie, Boży super znak, Słowo obietnicy zmanifestowało się tutaj przed wami właśnie dzisiaj, tego dnia.

230 Jezus czytał Pismo, odwrócił się i powiedział: „Tego dnia to proroctwo wypełniło się pomiędzy wami”.

231 Mówię to w Imieniu Jezusa Chrystusa, tego dnia znak czasu końca został przed wami zmanifestowany.

²³² Ilu jest chorych? Podnieście ręce. W Imieniu Jezusa Chrystusa, w Jego Obecności, jeśli potraficie uwierzyć, że to, co zobaczyliście jest Prawdą i pochodzi od Boga, proszę was, w Imieniu Jezusa Chrystusa – powstańcie, w takim razie, i przyjmijcie To, powiedzcie: „Ja To przyjmę. Ja będę, to dla mnie załatwi sprawę. Ja wierzę”. Nie ważne gdzie jesteś. To jest dobre. Podnieście teraz wasze ręce. Teraz oddajcie tylko Bogu chwałę. [Ktoś mówi: „Chusteczki?” – wyd.] Ja już się o nie pomodliłem.

²³³ Teraz po prostu stójcie tam i uwielbiajcie Go. Super znak, super znak, wprost-wprost pomiędzy wami, Boży super znak na ten ostatni dzień! Amen.

Niech Bóg cię błogosławi, bracie.

SUPER ZNAK POL63-1129
(The Super Sign)

To Przesłanie Brata Williama Marriona Branhama, zostało pierwotnie wygłoszone w języku angielskim w piątek wieczorem, 29 listopada, 1963 roku, w Life Tabernacle, Shreveport, Louisiana, USA. Zostało ono przepisane z nagrania na taśmie magnetofonowej i wydrukowane w pełnym brzmieniu w języku angielskim. Niniejszy polski przekład został wydrukowany i jest rozpowszechniany przez Voice Of God Recordings.

POLISH

©2017 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEAN OFFICE
P.O. Box 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NETHERLANDS

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Informacja o prawach autorskich

Wszelkie prawa zastrzeżone. Książka ta może być wydrukowana na domowej drukarce, do użytku osobistego. Może być również bezpłatnie rozdawana jako narzędzie do szerzenia Ewangelii Jezusa Chrystusa. Książka nie może być sprzedawana, powielana na dużą skalę, zamieszczana na stronach internetowych, umieszczana w systemach wyszukiwania, tłumaczona na inne języki, ani wykorzystywana do pozyskiwania środków finansowych bez pisemnej zgody Voice Of God Recordings®.

W celu uzyskania dalszych informacji lub otrzymania innych dostępnych materiałów, prosimy o kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEAN OFFICE
P.O. Box 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NETHERLANDS

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org